

Det er ingen motsetning mellom intelligent design og evolusjonsteori (48 sider)

Innledning.....	side 2
Kunnskap er Universet.....	side 3
Naturen av Universet Årsak.....	side 3
Er det en årsak for universets tilblivelse?.....	side 3
Hvor er årsaken?.....	side 4
Årsaken er både intelligent (bevisst) og materiell.....	side 4
Den vediske Gudsvisjon.....	side 6
Evolusjonsteori, kreasjonisme og intelligent design.....	side 7
To skapelsesteorier –	side 8
Maya – Upersonlig skapelsesprinsipp – Det Manifesterte og det Umanifesterte.....	side 8
Det manifesterte og umanifesterte universet.....	side 9
Frøtilstanden.....	side 10
Skapelse – Universets Opprinnelse – Big Bang – Eksistensens Mandala.....	side 11
Big Bang – Det Store Smellet – Materie.....	side 12
Bruken av ordet Manifestasjon og Skapelse.....	side 13
Materie – Manifestasjon – Umanifestasjon.....	side 13
Verden er en manifestasjon, ikke en skapelse.....	side 13
Erfaring av enhet.....	side 14
Universet er relativt og ikke absolutt når det gjelder virkelighet.....	side 15
Å løse ligningen bevissthet – både det individuelle og det totale sinnets natur.....	side 17
Vi trenger også å markere et skille mellom hva Gita presenterer og hva noen moderne åndelige retninger sier om Jegets natur.....	side 18
Vi kan ikke omgå vårt forhold til det totale.....	side 19
Holografisk prinsipp – Minne – Morfisk Resonans.....	side 20
Indras nett: Alt er Ett, Ett er Alt – Atharva Veda.....	side 23
Den holografiske universelle naturen.....	side 23
Det Totale Sinnets orden og manifestasjon.....	side 23
De essensielle elementene av menneskelig vekst er gjenkjennelse av Det Totale Sinnet som en stor orden.....	side 24
Resultater kommer fra ordenen.....	side 28
Er tilstedeværelsen av ordenen, som styrer resultater, basert på tro?.....	side 29
Ha tillit til livets rettferdighet.....	side 30
Å slappe av i oppmerksomhet på ordenen.....	side 31
Hva er Gud? (Det Totale Sinnet).....	side 32
Meningen bak årsak-virkningundervisningen.....	side 33
Parmenides og Mandukya Upanishad.....	side 33
Buddhisme og ideen om tomhet.....	side 34
Fullstendighet og tomhet.....	side 35
Anadi - Begynnelsesløs Uvitenhet.....	side 36
Begynnelsesløs eller Tidløs - Er Personen Skapt av Bevissthet?.....	side 38
Vedanta dekker alt.....	side 39
Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster – kvantesammenfiltring.....	side 40
Gransking i emnet hvem skapte Gud/Isvara/Det Totale Sinnet.....	side 40
Kreasjonismen – den store fornærmelsen – artikkel i Vårt Land 21. oktober 2016 av Didrik Söderlind, rådgiver i human-etisk forbund – kommentarer.....	side 41
Noen få utdrag av samtale mellom vedantastudent og ateist om emnet Gud.....	side 43
Kampen om Gud – Hva skal vi tro?.....	side 45

Sluttkommentarer..... side 46

Kilder.....side 48

Innledning

Det er interessant å observere at kristne ikke er tilfredse med evolusjonsteori i forbindelse med skapelse og ateister ikke er begeistret for konseptet Gud og intelligent design. Vedanta og vedaene har en annen kunnskap om at det er ingen motsetning mellom intelligent design og evolusjonsteori. Definisjonen av Gud er problemet og ikke om at intelligent design eksisterer eller ikke sier vedisk kunnskap. Både en ateist/human-etiker og en kristen har begge rett egentlig.

Jeg har nevnt det i ulike kapitler i mine bøker Bevisstetsvitenskap (2020) og Bhagavad Gitas Visjon (2021). Å se på verden som en intelligent orden henter om at det er intelligent design, men Vedanta aksepterer også evolusjonsteori i forbindelse med skapelse og manifestasjon i verden og universet.

Jeg har aldri vært helt tilfreds med den generelle vitenskapens kunnskap om at vi kommer fra ingenting og at alt er tilfeldig. Den generelle vitenskapen har kjennskap til årsak- og virkningsforhold i alt som skjer gjennom utallige lover, som fysiske, biologiske, kjemiske, epistemologiske, psykologiske m.m. Jeg har full tillit til Vedanta og vedisk kunnskap om skapelse og manifestasjon.

Det er en av de mest sofistikerte som finnes om emne og det er en enhet mellom intelligent og materiell årsak. Med andre ord at alt er sammenkoblet her i verden. Det vil jeg utdype mer her i denne bloggen samt også kommentere noen utdrag fra artikkelen fra Vårt land fra 21. oktober 2016– *Kreasjonismen – Den store fornærmelsen* av Didrik Söderlind, rådgiver i human-etisk forbund i slutten av bloggen.

Det er mye å sette seg inn i, men om man gir det tid til å fordøye denne vediske kunnskapen om naturen av universets årsak, skapelse og manifestasjonen over tid så vil man kanskje se at det er ingen motsetning mellom intelligent design (skapelse) og evolusjonsteori. Det er bare å sende meg email eller ta kontakt på annen måte om det er noe du har tvil om eller ønsker at jeg skal utdype mer. Dess mer jeg gransker dette så blir jeg mer sikrere på at det har noe for seg og at alt i livet har en mening eller årsak. Her er noen kloke ord om at den ufeilbarlige orden er Gud:

Derimot er forståelsen, om at det ufeilbarlige er Gud, mye mer fornuftig. Det er basert på vår takknemlighet over at Gud manifesteres i skapelsen i form av en orden. Ingen orden er feilbarlig. Den fysiske ordenen er ikke feilbarlig. Den biologiske eller psykologiske ordenen er ikke feilbarlig. For eksempel når vi kaster et objekt i luften, ønsker vi at den skal gå opp, men gravitasjonsloven bringer det ned. Vi kan ikke si at gravitasjonsloven er urettferdig, fordi den ikke gjorde hva vi ønsket. Vår forståelse må nå et punkt uansett hendelser hvor vi anerkjenner tilstedeværelsen av orden.

Som Swami Dayananda sier: «Dette er en kognitiv endring basert på forståelse og ikke en tro. Dette skiftet i vår visjon gir oss kapasitet til å slappe av i ordenen og oppdage frihet fra sorg.»

Den tilsynelatende uorden og uro i vårt liv er også sett på som å være del av ordenen.

Kunnskap er Universet

Når vi snakker om det levende vesenet som selve universet, er det allvitende. Kunnskap er universet (all-kunnskap, all-kraft og all-intelligens).

Vi tenker alltid kunnskap i bøkene og skolebøker som vi bærer til skolen: Fysikk, kjemi og geografi. Alt er i bøkene. I dag er det i digital form. Men kunnskap tilhører verken til bøkene eller digitalisering. Kunnskap er vibrerende og levende (selv-kunnskap) i universet og i naturen. Hvis du ser på treet, tar et blad og tar på det, er det ikke noe annet enn kunnskap som er manifestert her. Ingenting i naturen fungerer uten kunnskap, og kunnskap sitter ikke i materie. Materie er livløst. Kunnskap er bare i det allvitende vesenet.

Derfor er naturen allvitende, guddommelig og transcendent. Å holde på denne visjonen i vår bevissthet omtales i vedaene som et rom. Himmelen kalles far – den store beskytter og familieoverhode, som kalles akasha. Den tilrettelegger alt og er den mest subtile av hans manifestasjon.

Naturen av Universets Årsak

Hvordan ble universet til? Finnes det en skaper bak? Hva er denne skaperens natur? Dette er viktige spørsmål, som vi ikke kan ignorere. Å granske disse spørsmålene om naturen av universets årsak og å finne troverdige svar er nødvendig i forståelsen av virkeligheter (virkelighetsordener) og for å oppnå passende perspektiv om vår eksistens. Ingen gransking av virkeligheten er fullstendig uten en slik forståelse.

Er det en årsak for universets tilblivelse?

Vi trenger å granske for å finne ut hvorvidt det er en slik årsak eller om ting bare utviklet seg. Granskningen av om det er en årsak kan foregå på følgende måte: Menneskekroppen, inkludert sinnet, med dets milliarder av celler som jobber sammen, er en del av universet. I hver brøkdeler av et sekund koordinerer nevronene i vår hjerne for å holde oss informert om verden rundt oss. Det å muliggjøre et så komplekst system som cellene i menneskekroppen krever en stor mengde kunnskap.

Ifølge biologene dukket liv opp for rundt 3,5 milliarder år siden med en enkel celle. Deretter kom flercellede organismer, som gradvis ble i stand til å se, fordøye, føle, ønske og bruke deres hjerne på en mer kompleks måte. Disse flercellede organismene ble også utrustet med en selvreflekterende kapasitet, som antyder at de ikke bare var i stand til å tenke, de var også klar over deres tankeprosesser, som tilhører Jeg. Vi kan ikke benekte eksistensen av den enorme kunnskapen som må ligge til grunn for å gjøre livet mulig i alle dets grenseløse kompleksiteter.

Kompleksiteten av det fysiske universet er utrolig imponerende. Vitenskapen utvikler seg stadig og vi oppdager at universet er enda mer komplekst enn vi en gang trodde. Moderne vitenskap sier at nøkkelen til å forstå universet ligger i forståelsen av fysiske, kjemiske og biologiske lover. At lovene er gyldige gjennom hele universet ser ut til å være konstant, og mer grunnleggende enn rom og tid. Men når de går mer i dybden med å stille spørsmålet om hvor disse lovene kom fra, vil ingen vitenskapsfolk våge å gå utenfor vitenskapens område.

Gita og Upanishadene presenterer universets årsak som all kunnskap og kraft. Det ser ut til at

Gita og Upanishadene sier det samme som alle hellige skrifter: Universet har en skaper og det er Gud. Stemmer det? Gita og Upanishadene samsvarer med alle andre skrifter om tilstedeværelsen av en årsak, men er vidt forskjellig i definisjonen av årsakens natur. Forskjellene vil bli klarere når vi ser på neste spørsmål: Lokaliseringen av universets årsak.

Hvor er årsaken?

Vår allmenne forståelse er at skaperen av et objekt, for eksempel en pottemaker som har laget en potte, er noe vi kan se på et eller annet sted. Kan vi hevde at en Gud, som skapte universet må være her et eller annet sted? Det at skaperen eller Gud bor oppe i himmelen er en grunnleggende tro som millioner av mennesker holder på, fordi vi ikke kan se vedkommende. Menneskeheten ser ut til å være forpliktet til ideen om en Gud som sitter et eller annet sted.

Oppfatningen om at Gud må være i himmelen fordi vi ikke kan finne Guds lokalisering holder imidlertid ikke mål av ulike årsaker. Det å plassere Gud i himmelen skaper logiske problemer. Hvis vi sier at himmelen er inni universet, da sier vi at det er inni tid og rom. Da står vi overfor spørsmålet: «Hvem skapte tiden og rommet, som er himmelens struktur? Hvor sitter Gud og fra hvilket sted skapte Gud verden?» Hvis vi sier at himmelen er utenfor tid og rom, kan vi ikke kalle det for et sted med en beliggenhet, siden hvert sted er inni tid og rom.

Ideen om at Guds rike befinner seg på det fysiske planet antyder at Gud er et vesen med en spesifikk form. Hvilken form kan vi gi Gud? Mann, kvinne, eller noe annet? Et vesen som eksisterer innenfor tid- og romsstrukturen med en spesifikk form kan ikke være allvitende eller allmektig. Dette er ikke logisk.

Upanishadene og Gita sier at skaperen er ikke en person eller et vesen. Det er veldig viktig å forstå naturen av universets årsak, fordi det endrer vår visjon om hva som er og gjør oss i stand til å transformere våre liv.

Årsaken er både intelligent (bevisst) og materiell

For å forstå naturen av universets årsak, baserer vi vår erfaring på noe som er intelligent satt sammen og to årsaker – en skaper med kunnskapen og ferdighetene som kreves for å gjøre ting, den intelligente årsaken og en materiell årsak fra hvor objekter er laget. For eksempel når vi tenker på potten er pottemakeren den intelligente årsaken, og leiren er den materielle årsaken. På samme måte kan vi si at all-kunnskap og kraft er den intelligente årsaken av universet. Men da dukker spørsmålet opp: hva er den materielle årsaken bak universets tilblivelse? Med andre ord, hvor fant den intelligente årsaken alt materialet som kreves for å skape universet, med alle nødvendige ferdigheter og kraft?

Vi kan ikke si at han/hun/det fant materialet et annet sted, fordi alt er ennå ikke laget! Hvis vi sier at materialet allerede eksisterer, at skapelsen er der allerede og noen andre har skapt materialet, så må vi da spørre: Hvem skapte materialet? Da må det eventuelt være en annen Gud som skapte materialet for at Gud kunne bruke det. Den eneste logiske forklaringen er at den materielle årsaken ikke er forskjellig fra den intelligente årsaken. Begge årsakene er ett. Denne intelligente årsaken av universet har flere navn, ifølge Gita og Upanishadene, inkludert Isvara (Det Totale Sinnet). Det Totale Sinnet er både den universelle intelligensen og materielle årsaken av universet.

Dette er veldig vesentlig siden det har viktige implikasjoner. Hvis Det Totale Sinnet er både

skaperen og materialet, hvor er Det Totale Sinnet? Pottemakeren kan ikke være borte fra potten, men kan pottematerialet noen gang være borte fra potten? Hvis potten er laget av leire, kan jeg ta ut leirematerialet og fortsatt ha en potte? Hvis Det Totale Sinnet også er den materielle årsaken av skapelse, kan vi ha skapelse uten at Det Totale Sinnet er tilstedeværende? Hvor er Det Totale Sinnet? Svaret er: overalt. Alt er gjennomtrengt av denne årsaken. Alt som er *her*, er Det Totale Sinnet. Universets årsak gjennomtrenger hele skapelsen slik som at leiren, pottens materielle årsak gjennomtrenger hele potten.

Hvis Det Totale Sinnet gjennomtrenger alt burde Jeg være i stand til å se Det Totale Sinnet, slik som at Jeg er i stand til å se leiren når det er potte foran meg. Men jeg ser ikke noe av Det Totale Sinnet her. Jeg ser bare fjell, elver, trær og levende vesener.

For å kunne svare på dette spørsmålet, trenger vi å forstå mer om verdens natur. Det som ser så håndgripelig ut, som for eksempel fjell, er ikke virkelig når vi gransker dette. Det er bare et navn for en gitt form. Fjellet er ikke noe annet enn stein og jord og trær, satt sammen til formen av et fjell. Ordet fjell er ikke noe annet enn et ord pluss mange ord: stein, jord og trær, hver og en av dem som har sin egen betydning. Alle deler av fjellet er ikke noe annet enn mineraler, som igjen viser seg å være atomer og partikler. Partikler kan bli funnet når man reduserer det til kvarker og helt til vi ikke finner noen fysiske substanser som en stein er laget av.

Der det er et fjell, er det i virkeligheten ingen substans, men bare navn inni navn inni navn til former inni former inni former. Hvert objekt har en tilsynelatende virkelighet helt til en finner ut at det ikke er noe annet enn navn og former inni andre navn og former.

Menneskekroppen er ikke et unntak fra denne loven. Det er en flercellet organisme som har en hjerne og et sinn som er i stand til å oppfatte ting, memorere, føle og ha en opplevelse av Jeg, og den har også bare en tilsynelatende virkelighet. Alle de forskjellige delene av kroppen – bein, muskler, blod, nerver, er ikke noe annet enn celler. Celler er ikke noe annet enn molekyler, som igjen ikke er noe annet enn atomer, partikler og kvarker. Til slutt kan vi ikke finne noen håndgripelig eller solid grunnleggende substans som vi kategorisk kan hevde er materiens byggestein. I virkeligheten er navn og former det eneste vi har.

Spørsmålet dukker opp om hva som gjør disse subatomære partiklene i stand til å vise seg og komme sammen i en spesifikk konfigurasjon slik at det håndgripelige objektet oppstår. Det Gita åpenbarer er at den endelige substansen ikke er et objekt, men intelligens. Denne intelligensen gjennomtrenger hele universet og ikke bare som årsaken av subatomære partikler, men også årsaken av partikkelsamlinger: Atomer, molekyler, og større bestanddeler, som skaper håndgripelige objekter, som fjellet og menneskekroppen. Det betyr ikke bare min kropp, men alle kropp, planter, dyr, stjerner, planeter og galakser. Alt her er ikke noe annet enn intelligens som viser seg som spesifikke karakteristikker og funksjoner.

Når vi omtaler dette som All-Intelligens snakker ikke Gita om menneskehjernens intelligens. Den peker ut en mer grenseløs, grunnleggende intelligens, som både opprettholder og avgjør menneskets intelligens, denne unike gaven som hvert menneske besitter. Det gjelder hele skapelsen, som inkluderer planter og dyreriket.

Hvis årsaken er overalt, hvorfor ser jeg ikke den? Hvorfor ser jeg fjell, trær og andre objekter, men ikke Det Totale Sinnet? Ingen kan fornekte persepsjonen av disse objektene, men gjennom gransking i deres virkelighet, med hjelp av Gita, kan vi samtidig se tilstedeværelsen

av Det Totale Sinnet i alt.

Når vi i dagligtalen forestiller oss at et stykke tau er en slange, kaller vi det for subjektiv persepsjon. Hvis vi derimot ser tauet, som et tau, kaller vi det for en objektiv persepsjon. Vitenskap tar objektiviteten til neste nivå. Den sier at ja, tau er empirisk riktig, men et tau er ikke noe annet enn atomer og partikler. Vitenskapspersonens objektivitet er mer dyptgående enn det lekfolk ser som et stykke tau. Vedkommende går et stykke videre ved å si at det er ingen virkelig ting som blir kalt for tau.

Hvis vi forstår og aksepterer Gitas visjon av virkelighetsordener, vil vår definisjon av objektivitet endre seg betydelig. Vi vil anse noen for å være objektiv når de ikke ser noe annet enn Det Totale Sinnet i og gjennom universet. Dette er virkeligheten, og det å være synkronisert med denne virkeligheten er essensielt, fordi så lenge vi ser på oss selv som maktesløse og isolerte individer når vi konfronterer verden i dens størrelse, føler vi oss hjelpsløse, håpløse og grunnleggende utilfredse med oss selv.

Den subjektive visjonen av individet om å være liten og høyt begrenset som natur, bør bli byttet ut med en visjon hvor individualitet ikke blir sett på som noe annet enn Det Totale Sinnets manifestasjon.

Det er tydelig at det objektive synet ifølge Gitas visjon er betydelig annerledes fra hva som vanligvis forstås som et objektivt syn. For å være klar over utfordringen med å fatte denne nye visjonen av universet, gir Upanishadene oss to eksempler fra vår erfaring. Det illustrer hvordan et enkelt vesen eller en enkel enhet er både den materielle og den intelligente årsaken, for å hjelpe oss å forstå at Det Totale Sinnet er begge årsakene. Et eksempel er en edderkopp, som er en intelligent arkitekt av dens vev og som også er den materielle årsaken hvor vevet er laget, siden materialet kommer fra edderkoppens kropp.

En drøm er et annet eksempel. Vi er drømmens skaper siden vi har kraften og intelligensen til å projisere, skape drømmeverdenen ut av vårt sinn. Hva med materialet som drømmeobjektene, hendelsene og menneskene er laget av? Drømmeverdenen og alle dens objekter som elver, fjell, mennesker og oss selv i en drøm, er ikke laget av noe annet enn oss selv. Vi er altså den materielle årsaken til drømmeverdenen. Som den materielle årsaken til drømmen gjennomtrenger vår kunnskap hele drømmeverdenen. Vi er herrer over drømmeverdenen, både den intelligente og materielle årsaken.

Disse to eksemplene er forbløffende kraftfulle til å hjelpe oss å anerkjenne og fordøye det Upanishadene og Gita sier, at Det Totale Sinnet er både den intelligente og den materielle årsaken til hele universet.

Den vediske Gudsvisjon

Swami Dayananda var en av de mest kjente lærerne innenfor Tradisjonell Vedanta (Sampradaya). Vedanta Sampradaya kan forklares som følger: Ordet sampradaya er formet fra røttene, da, til å gi med forstavelserne sam og pra. Sam står for samyak, som betyr fullstendig og grundig. Pra står for prakarna, som betyr ytterst bra. Vedanta Sampradaya betyr undervisningstradisjon hvor kunnskapen av Advaita Vedanta er overført fullstendig og korrekt. Dayananda skriver følgende i artikkelen *Den vediske Gudsvisjon*.

«Vedaene ber oss ikke om å tro på Gud, fordi Gud er ikke noe vi trenger å tro på – men heller

vite at Gud er alt som er her.

Selv en person som avviser Gud avviser egentlig bare sitt eget konsept om Gud. Og for å være en rasjonell person så må han avvise det konseptet. Du kan ikke unngå spørsmålet: Hva er Gud? Fordi det er en del av din psyke.

Du finner deg selv i en gitt verden med et gitt kropp/sinn/sanseverktøyskompleks. Det er derfor et barn stiller det grunnleggende spørsmålet: Far, fortell meg hvem som har skapt alt dette? Spørsmålet om Gud blir aldri gitt opp. Vet du hvorfor? Spørsmålet ligger bare der, i dvale, fordi et rasjonelt vesen, som du er, søker etter svar. Og du kan aldri avvise din egen årsak. Dette spørsmålet påvirker ditt personlige liv. Hvis ikke spørsmålet er besvart til en viss grad så vil du føle deg utrygg og usikker på deg selv. Faktum er at hele ditt liv er en søken etter det ufeilbarlige og hvis du ikke har oppdaget det ufeilbarlige, så er du utrygg.

Hvis Gud er en realitet så må jeg definitivt oppdage det. Vedaene forteller meg at Alt som er er Isvara (Gud), derfor må vi se på Gud som det.

Når jeg ser på kropp-Sinn-Sansekomplekset som er gitt meg så finner jeg ut at det som jeg trodde var maskinvare egentlig er programvare. Alt er kunnskap. Skapelse betyr at det er intelligent satt sammen. Du vil finne ut at ditt intellekt og sinn er gjennomtrengt av orden. Den ytre verden er også gjennomtrengt av orden. Alle er gjennomtrengt av orden.

Desto mer du setter pris på orden, jo mer vil du gjenkjenne Gud. Hvordan kan man være trygg og avslappet uten å akseptere Gud (Det Totale Sinnet)?

Din subjektivitet, som kommer fra frykt og usikkerhet, minker. Desto mindre subjektiv du er, jo mer er du med Gud.

Jo mer tillit du har, jo mer kan du slappe av. Du er objektiv.»

Evolusjonsteori, kreasjonisme og intelligent design

Evolusjonsteorien er den [vitenskapelige](#) forklaringen på hvordan [evolusjon](#) (dannelsen og endringen av [arter](#)) foregår. Dagens evolusjonsteori er basert på [Darwins](#) teorier og komplettert med beslektet og nyere forskning som ikke var kjent for Darwin (se også [nydarwinisme](#)). Evolusjonsteorien er i dag svært omfattende, og er et viktig forklaringsverktøy innenfor mange ulike fagdisipliner. Spesialister innenfor teorien kalles gjerne [evolusjonsbiologer](#). Du kan lese mer på <https://no.wikipedia.org/wiki/Evolusjonsteori>

Kreasjonisme (av [latin](#) *creatio* som betyr «skapelse») er det [filosofiske](#) syn at verden og [livet](#) på [jorda](#) er blitt skapt av en [guddommelig makt](#) gjennom én eller flere særskilte [skapelseshandlinger](#). Kreasjonisme, blant annet uttrykt gjennom «[intelligent design](#)», og lignende moderne [pseudovitenskaper](#) bygd på denne forestillingen. Kreasjonister benekter vanligvis at alle [organismer](#) kan føres tilbake til felles utviklingsmessig opphav, hvilket kan stå i motsetning til den [vitenskapelige evolusjonsteorien](#). Du kan lese mer på <https://no.wikipedia.org/wiki/Kreasjonisme>

Intelligent design er en oppfatning om at visse egenskaper ved [universet](#), blant annet grunnleggende trekk ved [levende organismer](#), utviser karakteristika som er resultatet av en [intelligent](#) årsak eller virkekraft, i motsetning til av en ikke-styrt prosess som f.eks. [evolusjon](#) ved tilfeldige mutasjoner og [naturlig utvalg](#), og at det er mulig å etablere vitenskapelige kriterier for å bestemme hvilke fenomener i naturen som skyldes intelligent design, til forskjell fra fenomener kan ha blitt til som et resultat av fysiske lover og

tilfeldigheter. Teorien om intelligent design er ikke vitenskapelig underbygd, og støttes ikke av noen vitenskapskvinner- og menn ved noe anerkjent universitet. Du kan lese mer på https://no.wikipedia.org/wiki/Intelligent_design

To Skapelsesteorier

De to følgende skapelsesteoriene er begge akseptert av Vedanta:

- 1) Evolusjon
- 2) Spontan eller umiddelbar skapelse

Hvordan du ser på dem avhenger av ditt perspektiv og selvkunnskap, blant annet om sistnevnte er direkte eller indirekte kunnskap. Med skapelsen kan vi som med selvet si at den er spontan og umiddelbar, eller man kan si at det er ingen skapelse, bare deg (bevissthet/selv). Hvis du ser på skapelsen som et individ, utvikler skapelsen seg (evolusjon). Selvet utvikler seg ikke, og det gjør heller ikke Det Totale Sinnet. I Maya, den tilsynelatende virkeligheten, eller Skapelsen, er det to krefter: kunnskap og uvitenhet. Uvitenhet skaper deltakelse, hvor selvet tilsynelatende er identifisert med materie eller objekter, tilsynelatende fortryllet av uvitenhet. Kunnskap skaper evolusjon, bevissthetens forsøk på å frigjøre seg fra materie – altså fra identifiseringen med objekter og uvitenhet.

Isvara, ren sattva-opererende Maya, utvikler seg ikke og er ikke forurenset eller påvirket av rajas og tamas. Som ren sattva, er Isvara/Det Totale Sinnet årsaken til Maya, og ikke dens virkninger. Dette er den forvirrende delen, fordi Det Totale Sinnet viser seg også som et individ, eller subtil kropp, og på den måten er den også virkningen av Maya. Derfor utvikler og involverer det begge. Maya sine virkninger blir kalt for mithya, med andre ord det som får den tilsynelatende virkeligheten til å se ut til å være virkelig. Det Totale Sinnet er ikke virkningen av uvitenhet: den bare viser seg som en tilsynelatende virkning i en annen form.

Prakriti har en tredobbel kraft:

jnana-shakti, kraften til å vite, som inkluderer minne icha-shakti, kraften til vilje, inkludert begjær/ønske, tvil, følelser og kriya-shakti, kraften til å handle, inkludert ferdigheter, kreativitet, kraft og så videre.

Prakriti er grunnleggende maya/de tre gunaene. Prakriti er et materiespeil, som er bevissthet pluss materie. Prakriti utvikler seg, men bevissthet gjør ikke det. I dens opprinnelige tilstand er prakriti bare ren, reflekterende og lysende materie.

Maya – Upersonlig skapelsesprinsipp – Det Manifesterte og det Umanifesterte

Dette kan best forstås gjennom metaforen edderkoppen og vevet, som jeg har nevnt tidligere med tanke på den intelligente og materielle årsaken i dette kapittelet.

Den høyeste Bhakti/hengivenhetsforståelse: Gud viser seg som verden i sine mange former, men blir ikke formene. Akkurat som et spindelvev kommer fra edderkoppen, lages av edderkoppen, avhenger av edderkoppen, men ikke er selve edderkoppen.

Maya er prinsippet som betjener eksistensfeltet, villeder mennesker til å tro at deres kropp-sinnsverktøy er adskilt fra alt, begrenset og avhenger av objekter til å fullføre dem. Det er også kalt for uvitenhet.

Utdrag fra Vedantateksten Panchadasi om Maya

- (1) Det er en usynlig kraft i bevisstheten/eksistensen.
- (2) Den er ikke det samme som bevissthet, men er heller ikke forskjellig.
- (3) Den er ikke ikke-eksistens, fordi den har en virkning.
- (4) Den er evig. Det er både manifestert og umanifestert.
- (5) Den er ikke virkelig, fordi den står ikke alene og kunnskap ødelegger den.
- (6) Den er ikke uvirkelig, fordi du erfarer den.
- (7) Den er tilsynelatende virkelig
- (8) Den er ikke en del av eksistensen, men den ser ut til å være det.
- (9) Den er overlappet (adhyasa) på bevissthet.
- (10) Den overlapper Isvara (det totale) og jiva (individet).
- (11) Den gjemmer ikke bevissthet.
- (12) Den gjør det umulige mulig. Den er et under.
- (13) Den er uforklarlig, ubeskrivelig og begynnelsesløs.
- (14) Den er vakker, intelligent og allvitende.
- (15) Den skaper et speil som reflekterer, snur, låner.
- (16) Den får bevissthet til å tilsynelatende endre seg.
- (17) Den kontrollerer alt.
- (18) Den forårsaker samsara (kjærlighet til objekter, å bli noe, avhengig av noe, manglende skjelneevne)
- (19) Den er et snurrende energihjul (sattva, rajas, tamas – gunaene), som villeder.

Det Manifesterte og Umanifesterte Universet

Forståelsen at alt er gjennomtrengt av Det Totale Sinnet er videre utdypet i Gita og Upanishadene. De avslører at denne all-kunnskap og all-kraft var tilstedeværende i sin umanifesterte, udifferensierte potensielle form før skapelsen (Maya) inntraff. Det betyr at skapelse er syklisk av natur. Denne all-kunnskap og all-kraft manifesterer kontinuerlig som seg selv gjennom skapelse, alle navn og former kommer fra denne kraften. Når universet av navn og former går inn i en umanifestert tilstand forblir kraften tilstedeværende.

Gitas og Upanishadenes holdning til Det Totale Sinnet – årsaken – som er til stede både i det manifesterte og i potensialform er støttet av undersøkelsen av hva som er til stede nå. Hvis vi ser på nuet, skifter ting kontinuerlig fra en umanifestert tilstand til en manifestert tilstand. I løpet av brøkdelen av et sekund, utgjør kroppens celler og alle partikler hvert objekt og vesen, viser seg og forsvinner ustanselig. Ingenting er statisk i universet. Det er all-kunnskap som muliggjør disse konstante endringene og forbinder de manifesterte navnene og formene til det umanifesterte potensialet.

Med utgangspunkt i det som skjer nå kan vi spore forbindelsen til skapelsens begynnelse, der tiden startet. Vi kan erkjenne at det må ha eksistert all-kunnskap i skapelsens potensiale, dens umanifesterte tilstand, selv før det store smellet (big bang.) Logisk sett kan ikke skapelse komme fra ingenting. All-kunnskap og all-kraft var i sin umanifesterte tilstand. Den samme all-kunnskap og all-kraft ble både skaperen og materialet fra hvor alle navn og former oppstod.

I Gitas visjon har det vært uendelige skapelsesykluser og oppløsninger av universet. Hele universet var i en umanifestert tilstand før den nåværende manifestasjonen, og vil igjen bli

umanifestert. Det er slik vi tenker om skapelsen. Derfor kan vi ikke postulere at det var ingenting og at alt kom fra ingenting. Kunnskapen som kreves for å forårsake universet var i sin potensielle tilstand, som igjen manifesterte i universets form fulgt av en spesifikk orden.

Tilstedeværelsen av en orden gjør at fysikere og kosmologer kan gå tilbake til alle store steg i universets evolusjon, slik som dannelsen av grunnstoffene i stjerner, galaksefødselen og planeter – fra nåtiden og helt tilbake til en liten brøkdel av et sekund etter det store smellet.

Dette innebærer det astrofysikere og kosmologer gjennom det tyvende århundre har anslått å være universets alder, 14 milliarder år. Samtidig er det bare den nåværende historiens skapelsessyklus. Fysikere sier at de bare kan beskrive hva som skjedde fra sekunder etter det store smellet fram til i dag. Vitenskapsmenn tenker ut fra lineær måte og tror at vi bare har erfart denne syklusen av skapelsen i universet. Vedanta og Gita sier derimot at skapelse er begynnelsesløs.

Fysikere sier at de bare kan beskrive det som skjedde sekunder etter det store smellet. Denne tidsperioden blir kalt for Planck-tid, og referer til tiden da universets diameter var 10–33 centimeter, som blir referert til som Planck-lengde. De innrømmer uten vanskeligheter at de ikke vet hva universets natur er eller dens karakteristikk før Planck-tiden, fordi kjente fysiske teorier ikke lenger er gyldige bakenfor Plancks mur. Ifølge Gita var all-kunnskap (Det Totale Sinnet) tilstedeværende bakenfor Planck-muren.

Det umanifesterte er ikke kaotisk. Det er fullstendig i orden og strukturert. Den ser ut til å være uklar fra individet sitt perspektiv, fordi det er bakenfor persepsjon. Individet ser egentlig ikke forbindelsen. Individet drives av frykt og begjær (ønsker), noe som får virkeligheten til å se forvirrende ut. Vedantaundervisningen ser derimot forbindelsen.

Frøtilstanden

Før skapelsen eksisterte universet i frøform. Siden materie verken kan bli skapt eller ødelagt, eksisterer den i en eller annen form. Før det ble et skrivebord, eksisterte skrivebordet i treform. Før skrivebordet ble til eksisterte det i treform, og før treet eksisterte var det i frøform.

Ingenting er skapt på nytt. Skapelse manifesterer enkelt og greit det som allerede eksisterer i potensialet. Før manifestasjonen eksisterte hele kosmos i kausalkroppen i en usynlig, inaktiv, umanifestert tilstand. Denne potensielle eksistenstilstanden blir kalt for karanaavastha, universets kausaltilstand. Denne tilstanden kan bli delt opp i to aspekter. Den første er kausalkroppen (kjent som avidya). Den andre faktoren er den potensielle formen av hele erfaringsverden (kjent som maya). Sammen former maya og avidya det umanifesterte (avyaktam). Før skapelse har vi Brahman, ren bevissthet, og avyaktam, det umanifesterte. Begge er begynnelseløse og uskapt. Imidlertid er Brahman den uforanderlige faktoren av bevissthet, og det umanifesterte, avyaktam, er det endrede materieprinsippet.

Av de to prinsippene er det det umanifesterte som utvikler seg til å bli kroppen og universet. Evolusjonen er en gradvis prosess. Når frøet blir en spire, utvikler kausaltilstanden seg inn i en subtilstilstand – som består av de fem subtile elementene rom, luft, ild, vann og jord. Fra

disse subtile elementene dukker subtilkroppen og det subtile universet opp. Senere utvikler denne subtile tilstanden seg videre til en grovtilstand, som består av frem grove elementer, som alle er synlige. Disse produserer igjen den grove kroppen og det grove universet.

Skapelse – Universets Opprinnelse – Big Bang – Eksistensens Mandala

Tenk på det, hvis du ser på skapelsen, hvor eksisterer den? Har du noen gang egentlig sett en skapelse? Nei, du har bare erfart objektene, som viser seg i deg når som helst og disse objektene er ikke adskilte fra tankene som skaper dem. Skapelsen er bare en idé, en tanke. Når den tanken viser seg i deg, forestiller sinnet objektenes helhet ved slutning, men disse objektene er aldri direkte erfart. Det eneste som er direkte erfart er deg (bevissthet), og egenskapene til objekter.

Det eneste problemet som gjenstår å løse er hvorvidt bevissthet eller materie er primær. Hva kom først? Når vi bruker ordet «først» mener vi: Hva står alene? Eksisterer materie forut for bevissthet slik at vi fortsatt kan ha materie uten bevissthet? Nei, du kan ikke adskille et objekt fra objektets bevissthet. Med andre ord, objekter er ikke bevisste. De kjenner ikke seg selv eller andre objekter. Det Totale Sinnet forbundet med Maya er bevisst (selv om den ikke er en person) og er ikke modifisert av uvitenhet/maya (energier/kraft). Det Totale Sinnet er bevisst, fordi når Maya viser seg, er det noe for bevisstheten å være bevisst på, med andre ord objekter. Bevissthet er forut for materie på den måten at materie avhenger av bevissthet. Bevissthet står alene. Det er det første prinsippet som alt dukker opp fra.

Du kan dessuten ikke få noe ut av ingenting. Hvis materie avhenger av bevissthet, må den komme fra bevissthet. Virkningen (materie) er bare en tilsynelatende transformasjon av årsaken, bevissthet. Det er faktisk ikke en transformasjon, fordi hvis det var det, ville bevissthet ha mistet sin grenseløse natur når den har blitt transformert til materie. Den ville ha blitt begrenset, bundet av tid og rom. Den materien (subtile og grove objekter) dukker opp i deg, bevissthet, når du anvender logikk i vår tenkning, som egentlig er vår (ugranskede) erfaring.

Den logiske tilnærmingen til ikke-dualitet som et middel til å forklare skapelsen, når det er nyttig, bryter sammen (fra personens perspektiv) når det kommer til analysen av universets årsak. Deduksjon vil bare ta deg til et visst punkt, fordi det eneste kunnskapsmiddel tilgjengelig for den er sansene (persepsjon og slutning), som uten selvkunnskap er mithya og sitter fast i mithya. (Mithya betyr det som er avhengig av noe annet for å eksistere. For eksempel alle verdens objekter – fjell, trær, alle levende vesener, følelser, tanker m.m. – er mithya og er avhengig av sathya, det grenseløse, alltid-tilstedeværende og uforanderlige bevissthet/selv for sin eksistens. Det vil bli mer utdypet senere i boka.)

Ikke-dualitet, bevissthet, er ikke et kunnskapsobjekt, og kan ikke bli kjent av middelet til vår disposisjon. Den er altfor subtil og kan bare bli kjent gjennom et gyldig kunnskapsmiddel for bevissthet, som er Vedanta, som er i stand til å fjerne uvitenheten som står i veien for forståelse.

Problemene som moderne vitenskap har i forståelse av universets opprinnelse er et godt eksempel på dette. Den kan resonnerer seg opp til et visst punkt hvor vitenskapen forstår at det må være et øyeblikk der skapelsen begynte, men den kan ikke fortelle oss hva som skjedde på

skapelsens punkt eller før det skjedde. Kvantefysikk, den mest avanserte teorien i fysikken til dags dato, kan ikke gå bakenfor Big Bang, det store smellet. Grunnen til dette er at ikke-dualitet, eller singularitet, som er det vitenskapen kaller ikke-dualitet, er et nivå (det er ikke egentlig et nivå eller en tilstand, men disse begrepene kan til nød brukes) fra hvor det er ingen informasjon som en kan resonnerer seg fra. Hvis det er ikke-dualitet, er det ingen objekter. Vitenskapen vil sitte fast på dette punktet fram til den forstår hva bevissthet er, noe den ikke vil gjøre, hvis ikke selvkunnskap fjerner vitenskapsfolkernes uvitenhet.

Big Bang – Det Store Smellet – Materie

Student: Spørsmålet som gjenstår er hvor kom all energien fra? Det åpenbare svaret, Big Bang Det Store Smellet. Nytt problem: Hvordan skjedde Big Bang, siden den er en hendelse i tid?

Vedanta lærer: Hva som blir kalt for energi er egentlig bevissthet som tilsynelatende beveger seg. Den ser ut til å bevege seg (som partikler eller bølger), fordi den er blitt observert gjennom et instrument, som er i tid, sinnet/ sansene. Den «kommer fra», eller er skapt, av sinnet som er uviten av bevissthetens natur. For å formulere det annerledes, bevissthet fortryllet av maya identifiserer seg med sinnet/ intellektet, som er i tid, og den produserer tilsynekomster av bevegelse.

Dette er drishti-srithi vada, Den er der, fordi jeg er her. Når sinnet er koblet ut, men den sover ikke (samadhi), stopper bevegelsen og når den er gjenaktivert så begynner bevegelsen. Sinnet/ intellektet er en upadhi, en betingelse, eller begrenset tilbehør. Du ser på klart vann i et blått glass og det ser ut til å være blått. Tid er relativt til sinnet. Det er bare et konsept. Når du ser fra bevissthetens ståsted, eksisterer ikke tid. Uten tid kan du ikke ha skapelse.

For å repetere, problemet med forholdet materie til bevissthet avhenger av definisjonen av materie. Er materie livløs eller er den bevisst? Hvis den er bevisst, hvorfor ha to forskjellige ord? Materie er livløs. Den er ikke i stand til kunnskap. Den eksisterer (sat), men den vet ikke at den eksisterer (chit). Hvordan kan bevissthet utvikle seg ut av materie? Den vitenskapelige materialistiske evolusjonsideen er ulogisk fra dette ståstedet. Hvis det var en «Big Bang», måtte noe eller noen (Gud) stå for Smellet. Materie er ikke i stand til det, fordi den er livløs. Atombomben er bare farlig når et bevisst vesen trykker på bryteren.

Det er mulig for materie å utvikle seg tilsynelatende ut av bevissthet, hvis vi bringer uvitenhet i likningen. Bevissthet er grenseløs. Det betyr at den har alle krefter. Hvis den ikke hadde kraften til å glemme hva den var ville den ikke være grenseløs. Uvitenhet imidlertid er ikke grenseløs, som betyr at den slutter når kunnskap gryr. Når en gjennom enten en tilfeldig åpenbaring eller gjennom yoga-praksisen (chitta vritti nirodha) eller gjennom Vedantamiddel, opererer ikke sinnet som enslig kunnskapsmiddel, men den sover ikke, det er tydelig at det ikke er noe skapelse i seg selv, det er bare en sinnsprojeksjon.

Når du starter i maya og tar verden for å være virkelig og du følger sporene tilbake til begynnelsen kan du ikke løse forholdet mellom bevissthet og materie, fordi den ene som gjør granskningen, intellektet, er i maya. Dette gjør at den er begrenset i kunnskap (avidya). Slik at den ikke kan forstå ens egen årsak, som er grenseløs bevissthet. En lyspære skinner, men den opplyser ikke elektrisiteten, som er transformert inn i lyset av pæren. Når uvitenhet er fjernet,

intellektet, som egentlig er bevissthet hele tiden, kan se klart at det ikke er noe virkelig skapelse. Det er mithya, den tilsynelatende skapelse eller objektenes verden.

Bruken av ordet Manifestasjon og Skapelse

En liten oppsummering og dette med å vise hvorfor en foretrekker å bruke ordet manifestasjon enn skapelse i Vedanta selv om man kan bruke dem begge.

Kausal (potensialitet) kropp – Karana sariram

- *Et frø er den kausale tilstanden av et tre.
- *Et sjakkbrett og brikker er den kausale tilstanden av hvert sjakkspill, som har blitt spilt.
- *Potensialitet eller den umanifesterte formen av dine grove og subtile kropper.
- *Skapt av det mest subtile materieform (prakriti).
- *Ikke synlig til meg selv eller andre.

Dyp søvntilstand

- *Både min subtile kropp og grove fysiske kropp forsvinner fra min bevissthet og entrer den umanifesterte tilstanden.
- *Bare ufrivillige fysiologiske funksjoner er aktive.
- *Bare kausalkroppen er aktiv.

Lykksalighetslire (ananda-maya-kosha)

Alle er lykksalige i dyp søvn.

Materie – Manifestasjon – Umanifestasjon

Materie kan ikke bli skapt eller ødelagt.
Materie og energi er tilsvarende, fordi en kan bli omdannet inn i den andre.
Vi vil unngå ordet skapelse og bruke manifestasjon istedenfor.
Vi vil unngå ordet ødeleggelse og bruke umanifestasjon eller oppløsning.
Den kausale tilstanden av all materie blir kalt for «Maya».

Universet manifesterte fra Maya. Først ble det subtile universet (makrokosmos) manifestert og ut kom først rom (akasha) – som har med persepsjon lyd (Rishiene som tok ned mantraer fra umanifestasjon/ Den Kausale tilstanden hørte dem via lyd først før det ble muntlig undervist. Etter hvert flere årtusener etterpå så ble Vedaene skrevet ned).

Gud/ Det Totale Sinnet eksisterte før tid og rom startet ved Det Store Smellet. Gud endret seg eller manifesterte seg som Universet slik at i virkeligheten var ingenting skapt. Og Gud vil etter hvert umanifestere som Universet etter flere trillioner av år. Før universet var det bare Bevissthet (Brahman). Universet var til stede i potensiell eller kausal form, fordi Bevissthet har kapasitet til å manifesteres som Universet. Denne potensialitetsformen blir kalt for Maya. Bevissthet kombinert med den potensielle formen av Universet (Maya) ble Universet, som vi kjenner det.

Verden er en manifestasjon, ikke en skapelse

Ifølge vitenskapsmennene er hele verden (jagat), inkludert noen kropp-sinn-sansekompleks en manifestasjon og ikke en skapelse. Manifestasjon betyr hva som er umanifestert blir manifestert, som et tre, i formen av umanifestert kunnskap i frø, som blir manifestert, gitt tid og sted. Et udifferensiert tre i frøet er kunnskapen av det umanifesterte treet.

Vitenskapsmenn sier at for fjorten milliarder år siden, var universet en materiesuppe. Det var så varmt at de uforanderlige kreftene, kjernekraft, gravitasjonskraft, elektromagnetisk kraft, og de svake krefter var umanifestert. La oss se på dagens språk. Den sier umanifestert, og Vedanta sier også avyaktam, umanifestert. Kreftene var ikke tillatt å operere på grunn av temperaturen var så høy. Det er som med vann i havet som ikke fryser om vinteren på grunn av tilstedeværelsen av salt, som senker frysepunktet. En lignende ting skjedde med verden. Fordi av de ekstraordinære høye temperaturene, ble de uforanderlige kreftene dempet; de var blitt gjort inaktive, og kunne ikke gjøre noe. Så gikk temperaturen ned. Hvorfor? Vitenskapsmenn vil si at de ikke vet. Hvis temperaturen ikke gikk ned, ville det ikke bli noe manifestasjon. Men den gikk ned: Og siden temperaturen gikk ned, ble kjernekraften aktiv og skapte først kvarker. Etter det er det en helt annen historie av de andre kreftene, som kom sammen for å se dette universet manifestere seg.

Spørsmålet er, var det en tilfeldig bevegelse eller var det en metodisk utvikling som skjedde, slik som universet er nå? Hvis forskjellige ting har skjedd ikke skjedd på måten de gjorde, ville det ikke være noe univers. Vitenskapsmennene vet dette. Det er som alfabetsuppe som inneholder bokstavene A B C og så videre, fra hvordan ord kan bli laget. Ta ordet univers. Hva er sannsynligheten av at bokstavene kommer sammen og lager ordet univers med ordet for hvert av dets element? Sannsynligheten er lik null; det er null sannsynlighet. Dette vet de. Slik at hele universet, med ytterligere muligheter, er ikke lukket. En stjerne kan slukne for å bli et svarthull, og en ny stjerne kan bli født. Alle disse stjernene er viktige for å vedlikeholde universets temperatur; ellers vil det kollapse. Alt som er her er en manifestasjon, og manifestasjon betyr at det har vært her før, men i en umanifestert tilstand: og så ble den manifestert.

Alt som var her før skapelse (srsti), ikke separat fra den ene virkeligheten, sat, som har kjennskap til alt er velkjent.

Verden med dens navn og former, er ikke-separat fra det selvinnlysende vesenet. Det selvinnlysende vesenet, låner dens eksistens til alt. Alt er bare ord med deres betydninger, ingenting begripelig. Hvorvidt det er tid og rom eller noe i tid og rom, ingenting har noe eksistens med unntak av den ene som er deg. Derfor, en ikke-dualistisk Sat alene var her før. Selv nå er en ikke-dualistisk Sat alene her.

Erfaring av enhet

Jeg vil her motbevise at jeg må erfare enhet siden vi allerede er ett fra et ikke-dualitets eller selvets ståsted:

Vi må se på lokalisering av objekter i undervisningen. Erfarer du dem der ute i verdenen eller erfarer du dem inne i sinnet? Jeg erfarer dem i mitt sinn. Hvor langt unna er objektet fra sinnet ditt? Flyter det på overflaten av sinnet? Nei, det gjør det ikke. Hvor er det da? Det har smeltet sammen i sinnet og sinnet har tatt form som et objekt. Sinnet er formløst, som vann og luft, og kan ta alle slags former, akkurat som gull kan bli til et spesifikt objekt, ring, armbånd eller halssmykke. Hvor langt unna er du fra sinnet ditt? Flyter sinnet ditt på overflaten av din

bevissthet? Er det mellomrom mellom deg og ditt sinn? Trenger du en bro for å reise mellom?

Jeg trenger ikke det. Hvorfor? Fordi mitt sinn er meg, bevissthet. Hvis dette er sant, så eksisterer ikke bare det du erfarer i bevissthet, men alt du erfarer er egentlig bevissthet. Objektene i bevissthet og subjektet (bevissthet), er ett. Hvis dette også stemmer, hvorfor trenger jeg erfaring av enhet? Jeg erfarer allerede enhet med alt. Jeg ønsker å erfare enhet med alt når jeg allerede erfarer enhet, fordi jeg er i dualitet og har identifisert meg med adskillellestanken, som skaper lidelse. Dualitet er ikke et faktum. Det er bare en tro i adskillellestanken. Istedenfor å prøve å fjerne ønsket om å oppnå en erfaring av et spesielt objekt, så burde jeg heller undersøke hva adskillellestanken innebærer. Stemmer dette? Er jeg adskilt fra mitt selv? Eller er jeg allerede den lykksaligheten som vi prøver å oppnå gjennom å «jage» etter objekter?

Alt er bevissthet. Bevissthet er det eneste som eksisterer, sett fra ikke-dualitetsvisjonen eller selvets/bevissthetens ståsted. Når du erfarer noe, erfarer du det bare i bevissthet. Det er ingen objekter der ute som du egentlig erfarer. En erfaring er bare bevissthet pluss tanken som viser seg i bevissthet i det øyeblikket. Når tanken endres, endrer erfaringen seg.

Bevissthet er som et hav og tankene er bølgene. Det er egentlig ingen forskjell, bare navn og form av H₂O. Havet er H₂O og bølgene er H₂O, så når en tanke kommer opp og skaper en erfaring så er det egentlig bare bevissthet som viser seg som en tanke i sinnet vårt. Sinnet er bare tanker. Imidlertid, når bevissthet tar form av en tanke så blir den ikke til tanken som med melk som blir til ost. Melken har forsvunnet for å transformere seg selv til ost.

Bevissthet viser seg som en tanke. Den er alltid fri fra sinnet inkludert tanker, men den presenterer seg selv til seg selv i form av tanker. Når bevissthet, som er deg, er ignorant, identifiserer du deg med sinnet og du tenker at du er det du erfarer inkludert tanker og følelser. Tanker og følelser er objekter, bølger i havet (bevissthet).

Universet er relativt og ikke absolutt når det gjelder virkelighet

Det er essensielt å forstå at tilstedeværelsen av all-intelligens i form av en orden ikke gjør verden absolutt virkelig for oss. I oppdagelsen av Det Totale Sinn sin tilstedeværelse i universet, så vi at alt i universet bare tilsynelatende eksisterer og til slutt oppløser seg i en all-intelligens. Hvorvidt det er et levende vesen eller et livløst objekt, oppløser alle objekter inn i former inni former. Vi kan ikke finne substansen som alt som er manifestert blir til fra. Vi kan heller ikke hevde at alle objekter ikke eksisterer i det hele tatt. Det betyr at vi verken kan hevde at alle objektene i universet er absolutt virkelige, og vi kan heller ikke forkaste dem som uvirkelige.

For å løse dette paradokset introduserer Gita og Upanishadene to ontologiske eller metafysiske begreper for å beskrive et objekt med henvisning til dets grad av virkelighet. Det første ordet er satyam, som eksisterer uavhengig. Det andre ordet er mithya, det som avhenger av noe annet for sin eksistens, som er satyam. Det vi har oppdaget er at alle former som utgjør universet er empirisk sanne, men løser seg inn i noe annet ved gransking. Siden hver forms eksistens avhenger av en annen form, har hver form en utelukkende avhengig virkelighet, og er derfor mithya når det gjelder virkelighet. For eksempel er et bord mithya, fordi det kan ikke eksistere uten tre. Tre er også mithya, fordi det avhenger av atomer for dens eksistens, og atomer på partikler og så videre. Hvis hver form er mithya, hva er virkeligheten som hver

form er avhengig av?

All-kunnskap og all-kraft er satyam med referanse til alle former, inkludert tid og rom. Det er derfor, når vi ser på hver form, at vi finner tilstedeværelsen av altgjennomtrengende intelligens, som viser seg som atomer, molekyler, fibre, tre og bord. Kilden til all manifestasjon er all-kunnskap og all-kraft fra hvor alt har kommet. Ting som ikke er manifestert akkurat nå vil bli manifestert om et sekund eller om en million år, ifølge en spesifikk orden, som til slutt igjen hviler i den samme all-kunnskap og all-kraft. Hvis Gita og Upanishadene sa at alt oppløstes i all-kunnskap og kraft, kunne vi like godt spørre når dette vesenet først ble til. Dette kommer fra en lineær tankegang. Vi sier at all-kunnskap og kraft alltid er til stede, siden den ikke er avhengig av skapelsen, som eksisterer i tid og rom. Den manifesterer seg som navn og former i løpet av skapelsen, og blir igjen umanifestert potensial ved oppløsningstiden.

En annen måte å forstå faktumet at universet ikke har noe absolutt virkelighet på, er å erkjenne at vi ikke kan finne begynnelsen av noe i verden. Derfor er det grunnen til at det alltid er spørsmål om hvem kom først, faren eller sønnen? Høna eller egget? Treet eller frøet? Vi kan ikke komme på noen kategoriske eller bestemt svar. Faren kan ikke eksistere uten å være sønnen. Sønnen kan ikke eksistere uten faren. En kan ikke etablere kronologisk hvem som kom først, selv om et eller annet sted underveis kommer sønnen fra faren. Hvis vi ikke kan finne en lineær begynnelse til noe som er her og hvis vi postulerer en begynnelse for universet, er vi bundet til å bli konfrontert med en motsigelse som er uløselig.

Analysen overfor styrker vår forståelse av at dette universet ikke er noe annet enn en manifestasjon av all-kunnskap og kraft. Og inni den såkalte manifesterte skapelsen finner vi et pågående samspill av det manifesterte og det umanifesterte.

Upanishadene og Gita avdekker Det Totale Sinnet som universets årsak, uten at dette er et trosspørsmål. Når vi gransker skapelsen, kan vi si at det er intelligens som gjør det mulig for alle lovers nettverk å jobbe i harmoni hvert sekund, som gjør universet til hva det er. Vi ser at hele skapelsen er intelligent satt sammen. Alle kunnskapsdisipliner, fysikk, biologi og kjemi er et uttrykk for denne intelligensen, som gjennomtrenger den empiriske verden. Vi kan også anerkjenne at det er den samme intelligensen som gir en menneskehjerne kapasiteten til å ha kjennskap til universet gjennom persepsjon og forskjellige former for resonnement.

For å undersøke virkeligheten av hvert objekt, finner vi ut at det bare er en form inni en form inni en form. Hver form eksisterer bare som én. (det totale). All-kunnskap og all-kraft aktiverer alt, inkludert tid og rom, til å manifestere på en spesifikk måte, og viser seg som om de er solide vesener eller virkelige objekter.

Derfor er lovene som med følbare objekter, som ser ut til å være regjert av lover, ikke noe annet enn Det Totale Sinnet. Verken skapelsen, ethvert objekt eller tid- eller romstrukturen har absolutt virkelighet, siden de oppløses i en all-kunnskap.

Fra alle analysene ovenfor kan det se ut som at all-kunnskap og all-kraft er den endelige sannheten, satyam, som hele universet i manifestert eller umanifestert form avhenger av. Det er bare midlertidig sant. Det finnes en absolutt virkelighet som selv Det Totale Sinnet avhenger av for sin eksistens.

Å løse ligningen bevissthet – både det individuelle og det totale sinnets natur

Gitas visjon er ikke bare å vise årsakens natur, men å presentere for deg, individet, at du er det, tat twam asi. Du, individet, er likestilt det, Det totale Sinnet. Men hvordan kan Jeg være Det Totale Sinnet? Hvordan kan Gita likestille meg, med min individualitet, begrenset kunnskap og kraft, med Det Totale Sinnet – årsaken til hele universet med all kunnskap og kraft? Det er sant at det er en forskjell: Jeg er begrenset i min kapasitet, kunnskap og kraft på alle måter, mens Det Totale Sinnet er all-kunnskap og kraft.

Imidlertid er det bare en tilsynelatende forskjell, ifølge Upanishadene og Gitas visjon, og det er noe som kan bli løst ved gransking. For eksempel, i en ligning som $E=mc^2$, energi=materie, er to sider ulike. Men ved gransking forstår vi at materie transformerer inn som energi og motsatt, slik at forskjellen mellom de to bare er tilsynelatende og ikke virkelig. På samme måte kan ikke identiteten bli funnet i den umiddelbare betydningen av ligningens to bestanddeler, individet og Det Totale Sinnet. Det er bare deres underforståtte betydning, som avslører at begge er grenseløs bevissthet.

Individets intelligens avhenger fullt ut av bevissthet for dets eksistens. Uten bevissthet er det ingen tanke. Innholdet av hver tanke, om det er følelse, minne, kognisjon eller opplevelsen av Jeg, er bevissthet. Mens bevissthet er fullstendig uavhengig av vår egen intelligens, eksisterer den alltid i tanke så vel som i stillhet.

Hvis vi undersøker forholdet mellom Det Totale Sinnet og bevissthet, finner vi at det er en og det samme. Det Totale Sinnet, all kunnskap og kraft, universets årsak, gjennomgår kontinuerlige endringer hvert øyeblikk. Denne all-kunnskap manifesterer seg som en orden, endrer til å inneholde nye variabler og oversetter dem inn i tilsvarende resultater. Denne all-kunnskap og kraft kan ikke eksistere uten bevissthetens tilstedeværelse. Mens bevissthet er uforanderlig, skjer alle endringer i all-kunnskap. Den er også uavhengig av og er uforanderlig i vårt individs intelligens eller all-intelligens. Verken vårt individs intelligens, ei heller all-intelligens, kan eksistere uten bevissthetens tilstedeværelse. Det betyr at bevissthet er virkeligheten som viser seg som universet og som et individuelt vesen inni det, uten å endre seg.

Bevissthet er satyam – sannheten som eksisterer uavhengig av alt. For å oppsummere: I virkeligheten er det bare én bevissthet. På den ene siden viser den seg som individet (kropp-sinn-sansekomplekset) og på den andre siden som Det Totale Sinnet, lovene som styrer universet av former og former i seg selv. På det empiriske nivået er det en forskjell mellom individet og det totale, som er all kunnskap og kraft. Men når det gjelder virkelighet avhenger begge av bevissthet for deres eksistens. Bevissthet – satyam – er den ultimate ikke-dualistiske virkelighet, som eksisterer uavhengig. Med andre ord har ikke bevissthet endret seg for å skape universet.

For å forstå dette bedre, la oss ta eksempelet med bølgen og havet. Bølgen kan forstå at bølgen er vann og havet er vann. Det er bare vann som viser seg i formen av bølger og også som havet. Ved å forstå at alt som er her er bare vann, kan bølgen si: «Jeg er havet», «Jeg er alt som er her», fordi forskjellen mellom bølge og havet gjelder bare formen. Når det gjelder dens innhold, er begge former den samme – bare vann.

Når denne identiteten mellom individet og Det Totale Sinnet er forstått, går opplevelsen av begrensning og binding født ut av identifikasjon med kropp-sinn-sanse-komplekset bort. Vi

forstår at vi er bevissthet og at alt som er her er oss, en ikke-dualistisk grenseløs eksistensbevissthet.

Det må understrekes at denne ligningen mellom individet og Det Totale Sinnet ikke betyr at vi er en del av Det Totale Sinnet. Bølgen er en del av havet, men vi er ikke en del av Det Totale Sinnet. En bølge er vann og havet er også vann. Alt som er *her*, er ett vann som viser seg i ulike former. På vannets nivå er det ingen virkelig splittelse.

En annen vanlig misforståelse er at ved å grave dypere og dypere i universet og oss selv kan vi komme til bevissthet eller absolutt virkelighet. Det er ingen substans å oppdage. Faktumet er at hvor enn der er *mithya*, er det også der *satyam* er: Man trenger ikke å gå noe som helst sted. For eksempel trenger du ikke gå dypere inn i bølgen for å komme til vannet. Hvor enn det er bølge, er der vann. Hele bølgen er gjennomtrengt av vann, det er ikke noe annet enn vann. Bølgeformen er bare en tilsynekomst.

Vi trenger også å markere et skille mellom hva Gita presenterer og hva noen moderne åndelige retninger sier om Jegets natur.

I våre dager fremlegges det i enkelte kretser ideer om enhet og det å være grenseløs. Selv om den endelige visjonen er sann, gjør de tradisjonelle undervisningene i Gita og Upanishadene studentene i stand til å assimilere undervisningen på korrekt måte. Uten en ordentlig analyse er det en fare for at vi forblir i vår tilstedeværende opplevelse av Jeg i kropp-sinnsansekomplesset og innprenter og plasserer grenseløshet på den. Dette er en overfladisk forståelse og vil høyt sannsynligvis virke mot sin hensikt, siden den får studenten til å bli mer subjektiv enn før. Uten ordentlig gransking blir det en uansvarlig gjentakelse av noe som ikke gjør noe konstruktivt for deg. Faktumet er at det låser deg fast i et blindspor.

En annen feilaktig måte grenseløshet er formidlet på er å hevde at hele universet vil gjøre sitt ytterste for å gi deg noe du ber det om. Det er hevdet at du har grenseløs kapasitet til å påvirke utfallet i ditt liv, så vel som å påvirke hendelser globalt. Det er reellt at din tenkemåte i stor grad påvirker hva slags type liv du har, men det er feilslutning å tro at vi kan få hva vi ønsker oss hele tiden.

En ytterligere hovedforskjell mellom den tradisjonelle Gitaundervisningen og noen moderne retninger er at moderne retninger utelater å nevne Det Totale Sinnet – årsaken, som manifesterer seg selv i formen av den storslagne ordenen. Det er en tendens til å fullstendig forbigå granskingen i universets årsak og bare fokusere på at Jeg er grenseløs.

Den tradisjonelle undervisningen analyserer grundig universets årsaksnatur. Mange moderne retninger tar ikke inn over seg vårt forhold til det totale (årsaken). En bølge kan ikke se bort fra tilstedeværelsen av havet, ganske enkelt fordi det er der. Til slutt kan bølgen akseptere seg selv og havet, og vite at begge former er tilsynelatende og sannheten er vann. Men hvis vi forbigår dette faktumet, mister vi et essensielt steg i å gjenkjenne vår plass i den store planen av ting.

Å anerkjenne tilstedeværelsen av årsaken i formen av en orden får oss til å erkjenne at vi bidrar i universet på det empiriske nivået. Vi bidrar i skapelsen ved å gi vårt innspill i handlingsform og ordenen produserer utfallet. Vi kontroller verken alt, ei heller er vi totalt hjelpeløse. Vår grenseløshet må bli forstått på tross av vår tilsynelatende begrensning når det

gjelder vår individualitet og vår relative plass i universet som et individuelt vesen.

Jeg vil også understreke at å ha kjennskap til vår grenseløse natur ikke er oppnådd gjennom en plutselig innsikt i dyp meditasjon. Det er vanlig å tro på at noe klikker et sted mens man mediterer og som et resultat er vi opplyste. Det er en vanlig menneskelig tendens å søke umiddelbare løsninger, og det er farlig.

Upanishadene og Gita presenterer svaret. Og for å forstå dette, må vi gjøre grundig gransking av tingenes natur og analysere de mange aspektene for å komme til faktumet at alt som er her er bevissthet – satyam – som er Det Totale Sinnet. Og at det fundamentalt ikke er noen forskjell mellom Jeg og Det Totale Sinnet, siden kunnskapen som at alt som er her er Det Totale Sinnet har så mange forskjellige nyanser for å bli forstått. Det krever at vi gransker våre liv igjen og igjen og innretter oss til vi er totalt transformert.

Vi kan ikke omgå vårt forhold til det totale

Mange studenter av Gita og Vedanta forstår ikke viktigheten av å relatere til årsaken for vår personlige utvikling. De vurderer at deres hovedmål er å oppdage den grenseløse Jeg-naturen. Siden både årsaksstatusen (Det Totale Sinnet) så vel som sinnets natur er relative i natur, trenger vi ikke å ta hensyn til dem, tenker de.

Hvis vi forsøker å unngå eller omgå personlig vekst, vil ikke vår utvikling være fullstendig, verken på det kognitive eller på det emosjonelle nivået. På det kognitive kan vi ikke hevde at vår gransking i virkelighet er tilstrekkelig og til samme tid ignorere gransking i årsaksnaturen og vårt forhold til den. Å være i kontakt med virkelighet, altså å hele tiden leve med det som er, kan ikke gjøres delvis. Akkurat som at bølgen ikke kan unngå dens relasjon til havet eller det totale, kan ikke individet overse dets forhold til årsaken, fordi begge løser seg opp til slutt i den ene grenseløse bevissthet. Å leve i virkeligheten betyr at vi må plassere alt der det hører hjemme. Det er det vi kaller kunnskap.

For det andre, på det emosjonelle nivået, å si at vi er grenseløs bevissthet hjelper oss ikke å utvikle oss som et menneske. Å forstå at Jeg er grenseløs bevissthet gjør ikke nødvendigvis at vi undersøker vår etikk eller vår atferd. Ei heller gir det oss veiledning for vår transformasjon. Vi befinner oss i et univers hvor vi må handle, kommunisere og samhandle. Vi kan ikke si at Jeg er bevissthet, i motsetning til kropp-sinn-sansekomplekset, derav gjelder ingen regler eller normer for å samhandle med andre for meg. Det man må huske på er at den tilsynelatende verden krever en passende respons fra vår side. For å respondere passende trenger vi modenhet. Vi trenger å forstå en hel del om livet før vi blir skicket til å holde på den endelige visjonen med klarhet. Denne modenheten kommer ikke automatisk. Vi trenger å sette i gang selvutviklingsprosessen og å jobbe med den over tid.

Vår oppfatning om at vi er individer er så sterk at for å gi slipp på det trenger vi å oppdage forbindelsen med det totale. Bare å være oppmerksom på årsaken er ikke nok. Veksten som Gita snakker om inneholder verdsettelsen av Det Totale Sinnet, som en storslagen orden, som gjennomtrenger universet inkludert vår eksistens og hvert aspekt av vårt liv.

Vi mennesker finner oppfinnsomme måter å rettferdiggjøre og opprettholde de samme etablerte trossystemene på og å holde fast på våre gamle atferdsmønstre. Vi kan forvrengte alt

vi lærer for å overbevise oss selv om at vi forstår og at vi utvikler oss. Vi kan skape en slags komfortsone uten å virkelig endre på mye grunnleggende. Å bringe Det Totale Sinnet inn i våre liv er essensielt. Kontinuerlig vilje til å se på oss selv og utfordre våre eksisterende forståelsesmodeller er avgjørende for vår transformasjon.

I Gita underviser Krishna til Arjuna at «Jeg er grenseløs bevissthet, som er altgjennomtrengende». Kan Arjuna bruke undervisningen av grenseløs bevissthet til å ikke krige? Kunne Arjuna si at «siden Jeg er grenseløs bevissthet, vil jeg ikke gjøre noe?» Nei. På samme måte krever våre handlingsvalg forskjellige sett av kriterier for å vurdere en situasjon og gjøre passende valg. Til det må vi bruke vår årsaksforståelse og vårt forhold til det. Et intelligent nettverk forbinder alle sammen. Den leverer infrastrukturen på en slik måte at symbiotiske handlinger kan skje. Vi må tenke på den bevisste årsaken, som forbinder oss med alt annet i universet.

Det Totale Sinnets lover er slik at hvis vi ikke har håndtert våre grunnleggende problemer, vil situasjoner fortsatt dukke opp i våre liv som vil lede oss til å oppdage våre forvrengninger og dysfunksjonell atferd og korrigere dem slik at vi kan gjøre framskritt i våre emosjonelle liv. Ofte ignorerer vi ledetråder og vi fortsetter å oppføre oss på en uansvarlig måte, i vesentlig grad drevet av vår subjektivitet – som kanskje til og med forsterkes. Forståelsen av vårt forhold til Det Totale Sinnet og å innlemme den forståelsen i våre atferd er essensielt for å unngå eskalering av komplikasjoner og stress i livet.

Holografisk prinsipp – Minne – Morfisk Resonans

Slik er menneskekroppen, og det er også den kosmiske kroppen

Slik er menneskesinnet, og det er også det kosmiske sinnet

Slik er mikrokosmos, og det er også makrokosmos

Slik er atomet, og det er også universet

– Upanishadene

Holografisk projeksjon er en god analogi for den tilsynelatende virkeligheten, eller maya. Bildet endrer seg når posisjonen og orienteringen av synet på systemet endrer seg (som tolkningen av tendenser og vaner skaper individets tilsynelatende virkelighet) på eksakt samme måte som hvis et objekt var til stede, på denne måten lages bildet som viser seg som tredimensjonalt. Dette er akkurat hvordan maya fungerer: det er bare et lysknep, reflektert bevissthet.

Holografisk projeksjon (eller maya) i seg selv er ikke et bilde. Det består av en tilsynelatende tilfeldig struktur av forskjellige volum, tetthet eller kontur. Hvis du tar vekk projeksjonen, vil enhver del reflektere helheten. Dette er en god beskrivelse av Det Totale Sinnet, universets årsak og upersonlig skapelsesprinsipp.

Den mest populære analogien for distribuert lagring av hukommelse er også holografi, en form for linsefritt fotografi hvor interferensmønstre lagres som hologrammer, som igjen kan rekonstrueres til det opprinnelige bildet i tre dimensjoner. Hvis en del av hologrammet ødelegges, kan likevel hele bildet rekonstrueres fra det som er igjen, men med dårligere oppløsning. Helheten er til stede i hver enkelt del.

Det kan høres mystisk ut, men det grunnleggende prinsippet er enkelt. Når du ser utover, tar øynene inn prøver av lys fra alle deler av landskapet foran deg. Lyset som absorberes av øynene er bare en liten del av det lyset som er tilgjengelig, og likevel ser du alt rundt deg. Hvis du flytter deg noen meter, kan du fortsatt se alt fra der du står, selv om øynene nå plukker ut lysbølger fra et annet sted. På lignende måte er helheten foldet inn i hver del av hologrammet. Slik er det ikke med et vanlig fotografi. River du vekk halve hologrammet, kan du fortsatt gjenskape hele bildet.

Men hva hvis holografiske bølgemønstre for minnet ikke lagres i hjernen i det hele tatt? Karl Pribram kom senere til denne konklusjonen. Han tenkte da på hjernen som en bølgeform-analysator heller enn som et lagringssystem og han sammenlignet den med en radiomottaker som plukker opp bølgeformer fra den implikate orden og dermed gjør dem eksplikate. Dette aspektet av Pribrams tenkning var inspirert av David Bohm, som tenkte seg at hele universet kunne være holografisk, i den forstand at helheten var foldet inn i hver del.

Ifølge Bohm er den observerte eller manifeste verden den eksplikate eller utfoldete orden, og denne framstår fra den implikate eller innfoldete orden. Bohm tenkte seg at den implikate orden bærer på en form for minne. Det som skjer ett sted, blir introjisert eller injisert i den implikate orden, som potensielt er til stede overalt. Når så den implikate orden folder seg ut til den eksplikate orden, vil dette minnet påvirke det som skjer og gi prosessen egenskaper i likhet med morfisk resonans. Med Bohms ord vil hvert øyeblikk inneholde en projeksjon av re-injiseringen av tidligere øyeblikk, som utgjør et slags minne, slik at dette resulterer i et generelt motstykke til tidligere former.

En gang i framtiden kan morfisk resonans være innarbeidet i en utvidet versjon av kvanteteorien, noe Bohm også antydte. Ingen av oss vet i dag hvordan morfisk resonans kan forklares. Det er et åpent spørsmål. I lys av debatten om hvorvidt det finnes hukommelsesspor, kan vi spørre om morfisk resonans eller minnet i en implikat orden stemmer bedre overens med kjensgjerningene enn sporteorien.

Sporteorien sier at hukommelse lagres materielt i hjernen, f.eks. som kjemikalier i synapsene. Alternativet er resonansteori, hvor endring overføres ved resonans fra lignende mønstre i fortidig aktivitet. Vi går ikke rundt med minnet i hodene våre, derimot stiller vi oss inn på oss selv i fortiden. Resonans i minne og hukommelse inngår i en mye videre hypotese. Hypotesen om morfisk resonans ser for seg en resonans av vibrerende aktivitet i alle selvorganiserende systemer, på tvers av rom og tid. Morfisk resonans underligger vaner i vid forstand, vaner av krystallisering og proteinfolding (Proessen som gjør at et proteinmolekyl antar dens komplekse tre-dimensjonale form. Med andre ord forståelsen av at proteinfolding er det neste steget i å tyde den genetiske koden. De som ønsker å lese mer om dette kan lese Rupert Sheldrakes bok om morfogenetiske felt eller Vitenskapens vrangforestillinger. Hans hypotese om morfisk resonans blir kort oppsummert nedenfor).

Morfisk resonans ligger også bak arvelighet av morfogenetiske felt og instinktiv atferd. Den har en sentral rolle i læring og overføring av læring. Morfisk resonans gir oss en ny måte å se hukommelse på. Det er minst fem typer erindring eller hukommelse: tilvenning eller vanedannelse, sensibilitering, adferdshukommelse, gjenkjennelse og gjenkallelse.

Utdyping av Morfisk resonans

Kort oppsummert går Sheldrakes hypotese ut på følgende:

1) Selvorganiserende systemer, inkludert molekyler, celler, vev, organer, organismer, samfunn og sinn eller mentale strukturer, er vevet og sammensatt av hierarkier eller holarkier av holoier eller morfiske enheter. På hvert nivå er helheten mer enn summen av delene, og disse delene er selv helheter sammensatt av deler.

2) Helheten på hvert nivå er avhengig av et organiserende felt kalt et morfisk felt. Dette feltet er inni og rundt det systemet det organiserer, det er et vibrerende mønster av aktivitet som interagerer med systemets kvante- og elektromagnetiske felt.

Den felles betegnelsen morfisk felt inkluderer:

- a) Morfogenetisk felt som former utviklingen til planter og dyr.
- b) Adferds- og sansefelt som organiserer bevegelser, faste handlingsmønstre og instinkter hos dyr.
- c) Sosiale felt som forbinder og koordinerer adferden til sosiale grupper.
- d) Mentale felt som ligger bak mental aktivitet og former sinnets vaner.

3) Morfiske felt inneholder attraktorer (mål) og chreoder (tilvante adkomstmuligheter til målene), som guider systemet til angitt tilstand, opprettholder dets integritet og stabiliserer det vis-a-vis forstyrrelser.

4) Morfiske felt formes gjennom resonans fra alle lignende tidligere systemer, og inneholder derved en samlet kollektiv hukommelse. Morfisk resonans betinges av samsvar og svekkes ikke av avstand i tid eller rom. Morfiske felt er lokale, inni og rundt systemene de organiserer, mens morfisk resonans er ikke-lokal.

5) Morfisk resonans innebærer en overføring av form eller innform-ering, framfor en overføring av energi.

6) Morfisk felt er sannsynlighetsfelt, på samme måte som kvantefelt, og de virker ved å prege mønstre inn i ellers vilkårlige hendelser i systemer under deres innflytelse.

7) Alle selvorganiserende systemer er påvirket av selvresonans fra deres egen fortid, en fortid som spiller en sentral rolle i å opprettholde holonets identitet og kontinuitet.

Denne hypotesen lar spørsmålet stå åpent om hvordan morfisk resonans faktisk virker. Det er flere muligheter. En er at overføring av informasjon skjer gjennom det fysikeren David Bohm formulerte som den implikate orden. Den implikate eller innfoldte orden er utspring for den verden vi kan observere – den eksplikate eller utfoldte orden – hvor ting er lokalisert i tid og rom. I den implikate orden er alt innfoldt i alt, ifølge Bohm.

Eller: Resonans kan skje gjennom kvantevakuumfeltet, også kjent som nullpunktenergifeltet, som formidler alle kvante- og elektromagnetiske prosesser.

Eller: Systemer som ligner hverandre, kan være forbundet gjennom skjulte ekstra dimensjoner, som finnes i streng- og M-teori. Strengteori er en modell i fysikken som har som mål å beskrive universets minste byggesteiner. De fundamentale byggesteinene i strengteorien

er endimensjonale strenger. Analogien til strengteori er musikk, og det vi oppfatter som energi/materie er bare frekvensen/tonen til en vibrerende streng.

Strengteorien har som mål å løse ett av de store problemene innen teoretisk fysikk: Å forene kvantemekanikk med den generelle relativitetsteorien for å finne den endelige *teorien om alt*.

Dersom man lykkes i å finne en fullstendig og konsistent formulering av M-teori, vil den representere et viktig steg mot en forening av kvantemekanikk og den generelle relativitetsteorien og en enhetlig teori for de fundamentale kreftene i naturen.

Eller: Kan hende morfisk resonans må spores gjennom nye former for fysikk vi ennå ikke kjenner noe til. Denne hypotesen er i høy grad testbar, og forskningsmateriale fra mange kanter støtter allerede opp under den.

Indras nett: Alt er Ett, Ett er Alt – Atharva Veda

Indras nett er en dyptgående og subtil metafor for virkelighetsstrukturen. Forestill deg et enormt nett: på hvert knutepunkt er det en juvel. Hver juvel er helt klar og reflekterer alle andre juveler i nettet, på samme måte som to speil som er plassert mot hverandre vil reflektere et bilde i evigheter. Juvelen i denne metaforen står for et individuelt vesen, eller en individuell bevissthet, som en celle eller et atom. Hver juvel er intimt forbundet med alle andre juveler i universet og en endring i én juvel betyr en endring, imidlertid liten, i enhver annen juvel.

Indras nett blir betegnet som en krystallklar billedlig fremstilling av virkeligheten:

Den holografiske universelle naturen

Lenge før hologrammets eksistens, er juvelens nett en utmerket beskrivelse av den spesielle karakteristikken av hologrammer. Hvert hologrampunkt inneholder informasjon om alle andre punkter. Denne reflekterende naturen av juvelene er en åpenbar henvisning til dette.

Denne type analogi har blitt foreslått av vitenskapen, som en teori for en essensiell karakteristik av kosmos, så vel som hjernens funksjon, som er vakkert beskrevet i *The Holographic Universe* av Michael Talbot.

Det Totale Sinnets orden og manifestasjon

Vi ser en orden i denne manifestasjonen og vi finner ut at det er en orden, både på makrokosmisk nivå og mikrokosmisk nivå. Hvis en blomst er definert som en blomst finnes det en orden. Det er derfor kunnskap er mulig. Vi kan se på hele manifestasjonen i formen av forskjellige ordener.

Når du studerer fysikk, er du i kontakt med Det Totale Sinnet (Gud), som er manifestert i formen av en fysisk orden. Det fysiske universet som inkluderer alle krefter, geologi, termodynamikk, din fysiske kropp og dens atferd og så videre. Ved siden av livløse objekter, er det livsformer som antyder spesifikke muligheter. De former den biologiske ordenen: tre og planter kommer under denne ordenen. Når du studerer biologi, studerer du Det Totale Sinnet i form av livskraften (prana) i hver levende organisme. Funksjonene av denne livskraften som

styrer helse eller sykdommer kommer under den fysiologiske ordenen, som er en annen manifestasjon av Det Totale Sinnet. En studie av fysiologi vil være å studere Det Totale Sinnet.

Den psykologiske ordenen inkluderer minnet, som er enda en manifestasjon av Det Totale Sinnet. Menneskets atferd er inni ordenen, siden alle våre reaksjoner er minnebasert. Det finnes en kognitiv orden hvor du forstår alle disse ordenene. Det er på grunn av den kognitive ordenen at du kan skille mellom kunnskap, feil, riktige konklusjoner og så videre.

Vitenskapsteori er basert på denne ordenen. Den kognitive ordenen inkluderer også et aspekt av minne. Det er derfor du er i stand til å gjenkjenne personen du har møtt tidligere. Det er ingen avstand mellom én orden og en annen. Der det er fysisk orden er det også en biologisk orden.

Det er ingen romlig avstand mellom fysiologi, biologi eller psykologi. På denne måten er Det Totale Sinnet, som er all-kunnskap, i formen av en total orden. I denne orden er jeg gitt fri vilje til å ønske, velge og handle. Resultatene blir ivaretatt av lovene, som er Det Totale Sinnet. Det er derfor du ikke kan klandre ordenen (lovene). Hvis du putter fingeren din i ild vil det brenne. Lovene produserer handlingens resultater og Det Totale Sinnet tilkjenner seg i formen av lovene.

Lovene inkluderer dharmalovene og adharma. Det du ønsker at andre skal gjøre mot deg er dharma og det du ikke ønsker at de skal gjøre mot deg er adharma. Menneskene har ikke skapt denne ordenen, men vi føler den og det er derfor den er universell. Du ser ikke gravitasjon, men du føler den og sånn gjør også dyrene det. Uten kjennskapen til gravitasjon kan ikke aper hoppe fra tre til tre. Du føler gravitasjon fordi gravitasjonen eksisterer. Den eksisterer i sinnet ditt. Dharma ligger heller ikke utenfor, den er i ditt sinn, manifestert i livet ditt. Dharma er manifestert i dine ønsker og handlinger. Faktumet er at du har ønsker og ønsker å fullføre dem slik at du kan planlegge og utføre en handling. Disse er alle et privilegium. Alle resultater er gaver – både positive og negative. De kommer fra Det Totale Sinnet og vi får det vi til enhver tid trenger å lære i livene våre.

De essensielle elementene av menneskelig vekst er gjenkjennelse av Det Totale Sinnet som en stor orden

Vi har sett kort på hvordan en skal vise forståelse for ordenen for å sette i gang vekst, men for å assimilere tilstedeværelsen av ordenen i sin helhet, trenger vi å dekonstruere denne ideen. Vi trenger å verdsette den mangfoldige naturen av denne store ordenen. La oss se på hvor mange nivåer hele universet kan bli sett på som denne all-kunnskap og all-kraft, som manifesterer seg i formen av en stor orden. Tilstedeværelsen av en stor orden kan bli gjenkjent gjennom forskjellige lover og ordener som:

- 1) Den fysiske
- 2) Den biologiske
- 3) Den fysiologiske
- 4) Den epistemologiske
- 5) Den psykologiske
- 6) Den etiske (dharma)

Den fysiske ordenen styrer posisjonen til stjernene, galaksene, planetene og så videre. Alle disse systemene er ordnet på en betydningsfull måte for å gjøre liv mulig for oss. For eksempel er Solens posisjon i relasjon til Jorden riktig for å gjøre liv mulig. Hvis solen var lengre borte, ville ikke dens lys ha nådd Jorden tilstrekkelig til å gjøre at det kan eksistere liv. Hvis Solen var for nær, kunne den ha brent ned alt. Fra dens posisjon leverer solen lys og hjelper planteriket til å skape energi i mat gjennom fotosynteseprosessen. Mennesket og andre levende vesener, kropper og organer er utformet på den måten at de kan absorbere denne energien ved å spise planter slik at de kan leve i mange år. Solen hjelper også sjøvann til å fordampe og forme skyer, som bringer med seg regn. Vannet som kommer fra regn er essensielt for å opprettholde menneskekroppen så vel som planteriket. Fra dette eksempelet kan vi se med hvilken kløkt hvert element i universet er plassert og de mange funksjoner de tjener for å holde skapelsen i gang.

Den fysiske ordenen dekker også vår fysiske kropp, og kroppene til alle andre levende vesener. Plasseringen av hvert organ hos hvert levende vesen for å oppnå forskjellige funksjoner er ganske enkelt genialt. Inni dette fysiske universet ser vi tilsynelatende paradokser og kaos slik som den dualistiske naturen av et elektron. På kvantenivå oppfører elektronet noen ganger som en partikkel når vi vil fastslå posisjonen det okkuperer og til tider som en bølge når vi er interessert i å ha kjennskap til dets hastighet. Det betyr at vi kan ikke kategorisk si hvorvidt et elektron er en partikkel eller en bølge, siden det avhenger av intensjonen av observatøren. Dette fantastiske faktumet om ikke-bestemthet av ethvert objekt på kvantenivå er også en del av denne ordenen.

Den fysiske ordenen er bare én av manifestasjonene av en stor orden. Alle livsformer på jorden er styrt av en biologisk og økologisk orden. Den biologiske ordenen avgjør naturen av levende organismer, inkludert deres strukturer, funksjoner, vekst, opprinnelse, evolusjon, utbredelse og klassifisering. Innenfor den samlede biologiske ordenen, er det under-ordener. Den Biokjemiske ordenen skaper livets kjemiske sammensetninger; Den Molekylære ordenen fastslår de komplekse samhandlinger av systemene av biologiske molekyler. Celleordenen aktiverer de grunnleggende byggesteiner for alt liv, cellen. Den fysiologiske ordenen styrer de fysiske og kjemiske funksjonene til vev, organer og organsystemer hos en organisme. Den fysiologiske ordenen styrer våre organer, slik som nyre, lever, åndedrett- og kretsløpssystemer og avgjør vår helse gjennom funksjoner og funksjonsfeil. Økologisk orden overvåker hvordan forskjellige organismer samhandler med hverandre og sitt miljø. Det er også en genetisk orden som forbinder våre kropper med tidligere generasjoner. Fra oss til vår bestefar, og opp gjennom tidene.

I tillegg er det også psykologisk orden, som vi har sett tidligere, som avgjør våre følelser. Til slutt, det faktumet at vi er i stand til å vite eller ikke vite noe som helst antyder en epistemologisk orden.

Foruten alle disse ordenene som er nevnt og som er kjent av oss, viser Upanishadene at Det Totale Sinnet også eksisterer i formen av dharmordenen, en orden av hva som er riktig og galt. Selv om vi ikke fysisk kan observere denne ordenen er rett og galt vanligvis fornemmet av oss alle. Vi vet veldig godt at vi ikke ønsker å bli skadet av andre, og at andre vil ikke ønske å bli skadet av oss. At jeg ønsker at andre snakker sannheten til meg er veldig klart, og

at de forventer det samme fra meg er også klart. Dharmaloven er matrisen som gir det nødvendige grunnlaget hvorigjennom mennesker kan foreta interaksjoner og samhandle i verden. Dharmaloven er nødvendig, fordi mennesker er ikke fullstendig programmert. Å være selv-bevisst gjør at vi har frihet til å velge. Vår kapasitet til å velge er veiledet av dharmaloven, som gir oss forståelsen av hva som er riktig og galt. Det er også en del av ordenen. Når vi handler mot etikkordenen (dharma), er det en tilsvarende konsekvens (karma), som også er en del av ordenen. Hvis vi forstår at det er en dharma- og karmalov, da er vår forståelse av tilstedeværelsen av ordenen fullstendig. Da er det ikke bare en intellektuell verdsettelse av tilstedeværelsen av naturlige ordener, men også av hvordan det direkte relaterer til måten livet utfolder seg for oss på.

Dimensjonen av ordenen på karma- og dharmanivå virker å være vanskeligere å forstå enn de andre fysiske ordenene. For å forstå disse to nye dimensjonene må vi utvide forståelsen av hvordan de fysiske ordenene opererer og anvende de samme prinsippene når det gjelder karma og dharma. For eksempel, den biologiske ordenen forbinder mange variabler og hendelser som har skjedd siden begynnelsen av universet omkring 14 milliarder år siden fram til å produsere arter som eksisterer i universet i dag. I hver disiplin er hendelser som inntraff millioner av år tilbake forbundet for å gi oss resultatene vi ser i dag. På samme måte, hva et gitt menneske går igjennom i dag er konsekvensene av utallige handlinger fra fortiden.

Tilstedeværelsen av ordenen betyr ikke at alt er perfekt. Det betyr at årsak og virkning er virksomt i alt som skjer i universet. For eksempel, vår grunnleggende forståelse er at en syklon er en katastrofe, et avvik av ordenen. Faktumet er at det er en orden i syklonen, fordi det er forårsaket av hendelser som kan bli identifisert av meteorologer. En syklon er et naturlig fenomen. På grunn av tilstedeværelsen av årsak-virkningsforholdet, er meteorologer i stand til å forutsi når en syklon oppstår, hvilken retning den tar, farten til vinden, og hvor lenge syklonen vil vare. Forutsigelsene av disse faktorene antyder en tilstedeværelse av orden. Derfor må også fenomener som en syklon bli forstått som en del av ordenen.

Ødeleggelse som en del av ordenen kan også bli forstått i det biologiske området. Utallige arter har blitt utryddet siden livets begynnelse på Jorden. Faktumet er at dinosaurerne måtte bli utryddet for at pattedyrene skulle utvikle seg. Ordenen utrydder én form og forårsaker en annen form. Fra pattedyr kom menneskene. Slik kan utryddelsen av dinosaurerne ikke bli forstått som en ikke-orden.

Når Gita og Upanishadene forteller oss at karma og dharma viser at våre handlinger er knyttet til resultater gjennom årsak-virkningsforhold, er det veldig troverdig. Det motsier ikke argumentasjon og er i samsvar med måten alle andre ordener fungerer på. Det er sant at vi per i dag ikke har noen måte å verifisere tilstedeværelsen av karma- og dharmaloven på, fordi vi har ikke tilgang til detaljer om hvordan våre handlinger er forbundet med resultatet, hvorvidt det skjer i dette livet eller etter dette livet, og måten denne «kontoen» er beregnet på. Men det er en mulighet at vi kan være åpne for det, siden det høres veldig fornuftig ut og besvarer mange spørsmål om hvorfor vi mennesker har svært forskjellige erfaringer i livet. Ifølge Gita forbinder karma- og dharmaloven alle våre handlinger, fortid og nåtid, og gir oss resultater i form av behagelige og ubehagelige situasjoner, som utfolder seg hver dag i våre liv. Det er en fantastisk kunnskap og kraft som er til verks her.

Noen vil kanskje si: «Hvor er ordenen? Jeg ser så mye fattigdom, lidelse, krig og vold. Svært mye virker å være i uorden.» For å svare på dette må vi påminne oss selv om vår definisjon av orden. Ved tilstedeværelsen av orden, mener vi eksistensen av årsak og virkning. Alle er utrustet med kapasiteten til å velge sine handlinger. Vi er også gitt en innebygget sunn fornuft omkring hva som er riktig og galt, som kan veilede våre handlingsvalg. Vi er også gitt fri vilje til å ikke følge sunn-fornuft-verdier. Hvis vi går imot universelle verdier, gir ordenen todelte resultater, et observerbart (umiddelbart) og et usynlig resultat. Sistnevnte kan komme til overflaten i framtiden for å vise oss det som var upassende ved vår handling. Når vi gjør noe galt, som å bedra noen, vil vi umiddelbart erfare en skyldfølelse. Dette er ordenen som gir oss umiddelbar tilbakemelding på vår upassende handling. I tillegg sier Gita at det er usynlige resultater av en uetisk handling, som produserer ubehagelige situasjoner og hindringer i framtiden. Altså må ikke tilstedeværelsen av ordenen bli anerkjent bare når alt er «perfekt» - orden betyr at resultater er produsert i overenstemmelse med våre handlinger.

Derfor kan den tilsynelatende uorden i nåtid bli sett på som resultater av valg mennesker har gjort i fortiden. Orden setter årsak og virkning sammen til å produsere det vi ser i dag. For eksempel, kan vi klandre ordenen for global oppvarming? Kan vi si at det er ingen orden fordi hvis det var en orden, ville klimaet ikke endret seg? Nei. Så lenge vi fortsetter å gjøre feil valg omkring hva vi produserer og forbruker, vil ordenen produsere virkninger som global oppvarming. Vi kan ikke klandre ordenen for det. Vi må endre og gjøre bedre valg og ordenen vil produsere mer gunstige resultater i overenstemmelse med våre handlinger.

Dette poenget er illustrert av en kort historie. En frisør klipper håret til sin kunde. Plutselig spør kunden: tror du det finnes en gud? Frisøren sier: «Nei, det finnes ingen Gud.» Kunden insisterer på at det finnes en Gud. Frisøren svarer: «Hvorfor er det så mye lidelse hvis det er en Gud?» Personen har ikke noe svar. Frisøren føler seg stolt over sin argumentasjonskapasitet. Etter hårklippen er ferdig forlater kunden salongen og ser en mann med langt ustelt hår. Han bringer mannen til frisøren og sier: «Det finnes ingen frisører i verden». Frisøren ser veldig overrasket ut og sier: «Hva? Du fikk nettopp hårklipp av meg. Det er latterlig for deg å hevde at det ikke finnes en frisør.» Kunden sier «Hvis det var en frisør i denne byen, ville det ikke være noen som går rundt med langt skittent hår.» Frisøren forstod raskt hvordan dette eksempelet kan anvendes til spørsmålet om Guds eksistens. Det er en enkel historie, som viser hvordan våre konklusjoner om ikke-eksistens av Det Totale Sinnet ofte er basert på overforenklede resonnement.

En advarsel her er at åpenbaringen i Gita om Det Totale Sinnet i formen av orden, ikke må bli forstås som at alt som skjer er et resultat av hva du liker eller misliker eller et vesens personlige preferanser. Det er ikke slik at Det Totale Sinnet bruker vilje til å straffe én person og favorisere en annen. Ofte sier folk at hvis Det Totale Sinnet er all kunnskap og kraft, hvorfor lar Det Totale Sinnet verden være i så dårlig forfatning? Hvorfor kan ikke Det Totale Sinnet gjøre det bedre? Dette spørsmålet stammer fra deres tro om at universets årsak (Det Totale Sinn) er en entitet som styrer måten ting virker på. De tror at etter å ha skapt verden er Det Totale Sinnet adskilt fra den, ser på våre handlinger, og bestemmer seg for å belønne eller straffe oss. Denne ideen antyder at Gud bor utenfor verden på et fjerntliggende sted kalt for himmelen, ser på våre handlinger og gir oss gledesøyeblikk og lidelse i henhold til vår atferd. Fra denne forståelsen vil vi utvilsomt tillegge Det Totale Sinnet en grusomhetskvalitet, og vi vil se på Det Totale Sinnet som en straffende Gud fordi på tross av å ha all-kraft til å tilgi, lar

han oss lide.

Vi må forstå at Det Totale Sinnets natur, slik det er beskrevet i Gita og Vedanta, er veldig forskjellig fra en alminnelig forståelse av Det Totale Sinnet (Gud) som en entitet. Gita presenterer at årsaken til alt som skjer ikke kan være en person, men en all-intelligent orden, som er fullstendig fri fra vilje eller en agenda. Følgende analogi illustrerer konseptet. Hvis vi velger å gni ryggen mot et tre, vil vi bli skadet. Vi kan si at vår skade er forårsaket av treet, men vi kan ikke la treet være ansvarlig fordi det var vi som gikk og valgte å gni mot det. Treet sto bare der uten noen agenda. På samme måte har ikke Det Totale Sinnet noen ønsker og ideer, det har ingen skjult tilknytning til én person og misliker en annen. Som en orden produserer det enkelt og greit resultater i overensstemmelse med våre handlinger. Dess mer det kan bli gjenkjent at årsaken gjennomtrenger universet i formen av en upartisk og upersonlig orden, dess mer kan vi slappe av.

Det er en alminnelig tro at Hinduisme er polyeteistisk i sin natur, siden den aksepterer eksistensen av mange guder. Dette er en misforståelse. Faktumet er, som vi har sagt klart i tidligere kapitler om Gita, i og gjennom alle forskjellige former, alt som er her er Det Totale Sinnet, det finnes ikke noe annet. Vi ser på lovene som en del av en stor orden og gir forskjellige navn i henhold til deres unike funksjon. For eksempel, den ledende guddom for lover som styrer vår intelligens er kalt for Sarasvati, rikdom er Lakshmi, å ha hindringer eller fjerne dem er Ganesha. Det betyr, en stor orden er sett på fra forskjellige aspekter avhengig av våre ønsker så vel som lover, som avgjør vår egenskap i å oppnå dem. Men alle disse forskjellige lovene og ledende guddommer for lovene er bare manifestasjon av en stor orden. Derfor er ikke Hinduisme polyeteistisk. Den snakker til og med ikke om en enkel Gud, den sier heller at alt som er her er Gud, det er ikke noe annet enn årsak som manifesterer seg selv i forskjellige navn og former i skapelsen.

Resultater kommer fra ordenen

Hvis jeg ikke kan handle uten forventning og at situasjoner ofte ikke utspiller seg i henhold til min forventning, vil det være unngåelig at det vil føre til en følelse av fiasko og skuffelse. Hvordan hjelper det å forstå Gita oss til å håndtere dette unngåelige faktumet? Svaret er at Gita har et enormt bidrag ved å påpeke for oss at selv om resultater som kommer til oss ikke dypest sett ikke er under vår kontroll, er de ikke tilfeldige i natur, men er regulert av ordenen. Det Gita peker på er fornuftig, fordi hvis resultater var tilfeldige, ville det ikke være et forhold mellom hva vi gjør og hva vi mottar. Livet ville være fullstendig uforutsigbart. Faktumet er at ting skjer på en forutsigbar måte, som antyder at det er en orden. Vi har alle en innebygget verdsettelse av denne ordenen. Det er derfor når vi ønsker et gitt resultat, tenker vi på handlinger som er nødvendig å bli gjort for å oppnå dem. Denne forbindelsen vi gjør mellom ønskede resultater og tilsvarende handlinger for å oppnå dem antyder en underforstått forståelse av årsak-virkningsforholdet mellom handlinger og resultater fra vår side.

Vi trenger å gjøre denne forståelsen av ordenens tilstedeværelse mer tydelig. Vi må forstå at når vi handler, legger vi til enda mer innspill i formen av handling ved et gitt tidspunkt. Ordenen kombinerer dette innspillet med mange tidligere handlinger, og sammenkobler nåtidens og fortidens variabler til å avgjøre resultatet. For eksempel, når en unnfanger et barn, er det en handling fra morens del og farens del, men mange variabler – genetiske, biologiske,

nevrologiske og karmiske forbindelser – kommer sammen for å produsere et bestemt barn, som blir født. Når vi forstår omfanget av denne ordenen vil vår holdning til resultater endre seg grunnleggende, selv i de tilfeller der resultatene kan være uønskede fra vårt individuelle ståsted.

Det gjør oss i stand til å se situasjoner og hendelser som skjer i livet vårt mer objektivt. Istedenfor umiddelbart å trekke forhastede slutninger og enten klandre andre eller oss selv når ting ikke går vår vei, lærer vi å akseptere dem på en verdig måte. Vi kan se tilbake på og undersøke om vi gjorde alt vi kunne, og vi kan lære hva vi kan gjøre bedre. Hvis vi tenkte at vi gjorde vårt beste og fortsatt ikke fikk det vi ønsket, ville vi anerkjenne at det kanskje er faktorer med hensyn til fortidsårsaker i sving, som gjorde at det ikke er mulig for oss å oppnå en spesifikk ting på dette tidspunktet. Denne erkjennelsen gjør at vi aksepterer hver situasjon med fatning (med takknemlighet) uansett om det gitte resultatet er mer eller mindre enn vår forventning.

Denne holdningen av takknemlig aksept er illustrert av en enkel historie. En person er diabetiker, og er derfor rådet av en lege til å ikke spise godteri. Noen tilbyr han godteri og ut av selvbeherskelse avslår han. Når personen, som tilbyr godteriet erklærer at det er fra «Tirupati» (det mest berømte tempelet i India), tar personen gladelig en liten bit av dette godteriet med takknemlighet selv om sukkerinnholdet av godteriet er det samme. Hva har endret seg? Objektet, som godteriet er har ikke endret seg, heller ikke den diabetikertilstanden av den som spiste godteriet. Hva som har endret seg er oppmerksomheten til personen, som mottar det. Han ser ikke lenger på det som et objekt, men noe som kommer fra Gud. Denne endringen av holdning gjør at han gladelig aksepterer det. Forestill nå, som i denne saken av godteriet, hvis vi lærer å ta ethvert handlingsresultat i livet, som kommer fra Gud (Det Totale Sinnet), i formen av en ufeilbarlig orden, selv når en gitt situasjon er uønsket lærer vi å akseptere det uten store klager og uten følelser av frustrasjon. Hvis vi reduserer våre projeksjoner og endrer vårt syn på resultater som kommer til oss, da påvirker vi livet vårt på en dyp måte. Suksess i livet dreier seg hovedsakelig om i hvilken grad av sinnsro vi forholder oss til resultater. Gita hjelper oss å oppnå en bestemt objektivitet med referanse til hvert resultat, som kommer vår vei i formen av forskjellige livssituasjoner.

Er tilstedeværelsen av ordenen, som styrer resultater, basert på tro?

Før vi fortsetter, trenger vi å adressere et spørsmål om hvorvidt tilstedeværelsen av lovene, som styrer handlingsresultatene er en tro eller kunnskap. Mange mennesker vil avvise det å akseptere en orden som ansvarlig for hva som skjer i deres liv, og vil heller tillegge mange ting som skjer i livet til tilfeldigheter. Hvis tilstedeværelsen av orden som styrer handlingsresultatene er en tro, vil det det bety at ved å akseptere disse trossystemene så forholder vi oss til å akseptere en bestemt betingelse uten en fornuftig forklaring.

Faktumet er at tilstedeværelsen av ordenen, som styrer resultater, ikke er en ufornuftig tro. Vi kan anerkjenne gyldigheten av betingelsen, som ordenen i formen av lover styrer resultater hvis vi legger merke til at ingenting er tilfeldig i universet. Vi har sett at det er en intelligens, som binder universet fra Big Bang-tiden til dens nåværende tilstand gjennom en serie av årsak-virkningsforhold. Det er fordi tilstedeværelsen av disse forholdene, som vitenskapsmenn kan forutse med en slik presisjon, som hva som skjedde 10.43 sekunder etter

Big Bang. Alt er en del av en ekstrem presis og kompleks orden.

Når vi undersøker nøye i vårt personlige liv, kan vi på samme måte observere at hendelser som skjer i livet er knyttet sammen på en kompleks måte gjennom et sofistisert nettverk av årsak-virkningsforhold. Noen hendelser kan virke å være tilfeldige for oss, fordi vi ikke ser årsakene bak dem. Derfor vil vi til tider vurdere ting som urettferdige og vi stiller spørsmål som «Jeg er et godt menneske, hvorfor må jeg gå igjennom så mye smerte?» Det er sant at livet ofte er utfordrende, men det betyr ikke at det er tilfeldig. Hvis vi konkluderer med at det ikke er noen meningsfull årsak bak hvordan livet utvikler seg på den måten det gjør, da vil frustrasjon og depresjon være uunngåelig. Hvis vi er fornuftige og anerkjenner ordenen, som er veldig til stede, kan vi omdanne hver ugunstige situasjon til en mulighet til å utvikle seg og lære.

Ha tillit til livets rettferdighet

Et viktig område hvor en forståelse av ordenen fundamentalt endrer vår persepsjon av livets virkeligheter (virkelighetsordener) er reflektert i måten vi ser på og takler såkalte fiaskoer på. Som vi så tidligere vil vi generelt sett tenke at vi har feilet hvis ting ikke svarer til våre forventninger. Ifølge denne definisjonen av fiasko har alle erfart fiaskoer ved mange anledninger. Disse gjentatte opplevde fiaskoene etterlater et varig inntrykk og skaper enn bestemt orientering. Vi begynner enten å føle at vi ikke er gode nok, eller vi utvikler sinne mot en urettferdig verden.

Hvis vi ikke innlemmer en forståelse av ordenen, kan det være at vi lever et liv med grunnleggende mistillit og underliggende antakelse om at livet er urettferdig. Vi finner mange mennesker som lever livet med en antakelse om at verdenen er full av problemer. De støtter dette synet av verdenen ved å nevne eksempler, som at jødene ble forfulgt og forsøkt utryddet av Nazistene. Det er sant at det som skjedde med jødene var et resultat av villedet forståelse og handlinger blant Nazistene. Det er ingen tvil om at deres handlinger var styrt av feil verdier. Men ut ifra disse hendelsene kan vi ikke konkludere med at det ikke er noen orden. Vi må se på ting mer objektivt. Vi trenger å balansere vårt perspektiv. Vi må også anerkjenne at gjennom 2. verdenskrig så kjempet de fleste europeere så vel som amerikanske krefter mot Hitler. Mesteparten av menneskeheten sto opp mot Nazistene og klarte til slutt å overvinne dem. Derfor kan vi konkludere med at Hitler til slutt måtte betale for sine handlinger og derfor er det en orden. Vi kan ikke sitte fast i én hendelse i historien og komme med en erklæring om livet og verdens rettferdighet. Hitler ble ikke bare slått og ydmyket i den grad han begikk selvmord, vi må også huske på at det var en rekke svært gode og innflytelsesrike personer som levde på samme tid som Hitler – eksempelvis Mahatma Gandhi, Einstein og Rabindranath Tagore, som var høyt utviklete mennesker. De fullførte oppgaver som generelt sett endret menneskelivets retning. Derfor kan en ikke kategorisere verden som urettferdig, dårlig, ond, eller grusom uten å vurdere helheten av ting, det store bildet. Til tider kan vi bli fanget i et sneversyn der vi blander alt sammen og kommer fram til veldig generaliserende konklusjoner som at livet er fundamentalt urettferdig, eller godhet lønner seg aldri. Det er ikke et objektivt verdenssyn.

Forståelsen av ordenen endrer ikke bare vår vurdering av globale hendelser og verdens natur generelt, den tillater oss også å oppnå et passende perspektiv på våre liv ved å se hendelser i

nytt lys. Vi har en tendens til å se problemer som vi har møtt på som tilbakeslag. Hvis vi er objektive kan vi også anerkjenne at kriser og vanskelige eller smertefulle situasjoner noen ganger kan utløse store endringer i vårt liv. Noen skremmende utfordringer skapte en søken etter svar, og har medvirket i vår vekst som mennesker. Det er ofte uredelig å anse vanskelige situasjoner som å utelukkende være negative.

Anerkjennelsen av ordenen på den ovenfor foreslåtte måten gir oss en totalt forskjellig innsikt i verdens natur og hjelper oss til å oppnå objektivitet både til å takle våre personlige liv så vel som hendelsene som skjer rundt oss. For eksempel betrakter vi ikke krig som noe forårsaket av en ond kraft. Vi ser på det som en fysisk manifestasjon av feilaktige verdier som vi prøver å skjule inni oss. For å unngå krig må vi altså jobbe med vårt eget verdisystem. På denne måten erkjenner vi at forståelsen av ordenen er avgjørende for å gjenoppbygge livets visjon. Når det er gjort, vil ingen hendelser i verden utsette oss for følelsesmessige svingninger i den grad at det vedvarende gjør oss kyniske eller bitre.

Et uttrykk for å ha tillit i livet er vår overbevisning om at alle gode handlinger vil føre til noe godt, og upassende handlinger før eller senere vil føre til ugunstige resultater. Med denne forståelsen bærer vi ikke en unødvendig byrde på våre skuldre av ansvaret for å gjøre opp med enhver person. Vanligvis når vi tenker at vi har blitt urettferdig behandlet av noen, vil vi umiddelbart gå tilbake og gi dem en lærepenge. Dette er en naturlig trang i alle. Imidlertid, ved å gjøre det, foreskriver vi en hevn-mentalitet og foreviger vår smerte og ønske for hevn. Istedenfor å bukke under for denne vanlige atferden av å hevne seg, kan vi stoppe den ondsinnete syklusen. Det kan bli gjort med en forståelse av at det ikke nødvendigvis er slik at det er noen som gjør oss urett, heller at vi er såret på grunn av vårt mangelfulle syn på personens atferd. Selv om personen gjorde noe galt, vil den ufeilbarlige ordenen bringe med seg ugunstige resultater for den personen. Ved å derimot handle i avsky eller sinne, tiltrekker vi oss et ubehagelig resultat for våre upassende handlinger. Den rette innstillingen er å være oppmerksomme på våre følelser og responser, og la ordenen bestemme resultatet for andre personers upassende atferd.

For å illustrere dette poenget er det en historie om en person som reiser med tog og har med seg en stor bagasje i hånden. En annen passasjer spør: «Hvorfor bærer du en så stor bagasje?» Personen svarer: «Det er min bagasje slik at jeg må bære den, hvem ville ellers bære den?» Den andre passasjeren sa at ingen måtte bære den: «hvis du setter den ned vil toget bære den for deg.» Det som allerede er tatt ivare på, trenger vi ikke å ha falsk trygghetsfølelse av ansvar for å reparere. Vi tiltrekker oss ulykke for oss selv når vi prøver å lære folk en lekse.

Å slappe av i oppmerksomhet på ordenen

Anerkjennelsen av orden gir oss selvtillit i livets rettferdighet og bringer med seg en utrolig mengde av ro, som er mye dypere enn roen som kan bli oppnådd av å bruke pusteøvelser. De bakenforliggende antakelser med hvordan vi lever livet har mye å gjøre med måten vi ser på individuelle hendelser og responderer på dem. Det vil aldri være en tid der alle våre utfordringer og ubehagelige situasjoner vil bli fullstendig borte. Det som egentlig skjer er at situasjoner mister sin kraft til å tyrannisere oss hvis vi begynner å se alt som en del av en orden. Vanligvis forbinder vi ordet avslapning med å ikke jobbe eller være opptatt med fritidssysler. Arbeid på den andre siden er ofte sett på som en kilde til stress. Med

oppmerksomhet om en orden kan vi leve et veldig aktivt liv, men gjøre alt på en hovedsakelig avslappet måte. En avslappet måte betyr ikke å være slapp. Krishna gir et perfekt eksempel på hvordan en kan møte på vanskelige situasjoner, men samtidig forbli full av glede.

En indikasjon på å være mer avslappet er at mye av støyen i sinnet opphører. Vi blir naturlig mer stille. Selvfølgelig kan vi ikke gjøre en dyd ut av stillhet og hevde at hvem som helst som er stille er vis. Det er en vits om at en tigger stoppet å snakke, lot skjegge gro og begynte å ha på seg hvite klær. Mennesker så på ham som en vis person og begynte å tilbe ham. Her ble stillhet på uriktig måte forbundet med visdom. Kommunikasjon er nødvendig, ting trenger å bli uttrykket og det er en del av livet. Effektiv kommunikasjon er essensielt for å ha et godt liv, vi må lære å være i stand til å uttrykke våre ideer og følelser tilstrekkelig, gripe inn når det trengs og snakke på riktig tidspunkt. Men når vi snakker ut ifra indre press, indikerer det at det eksisterer problemer som vi trenger å se på og løse. Vi skal ikke hylle stillhet, men det har mye for seg å gi slipp på ting slik at en naturlig, uanstrengt stillhet trer mer fram.

Det jeg omtaler her er å få et stille vesen, hvor sinnet løser opp i sine forvirringer og oppnår en mye større grad av ro. Anerkjennelsen av ordenen i å møte hver situasjon bidrar til dette. Dessuten, ved å bringe med seg denne anerkjennelsen, kan vi oppnå en sunn innstilling og også overvinne følelsesmessig stress.

Hva er Gud? (Det Totale Sinnet)

I Vedanta er ordet skaperen en billedlig, ikke en bokstavelig beskrivelse, fordi hele skapelsen er ren eksistens/bevissthet som er evig og uskapt. Både livløs materie og de levende vesenene i skapelsen er evig. Vedantaundervisningen understøttes av konserveringsloven av energi, som sier at materie ikke kan bli skapt eller ødelagt.

Bhagavad Gita sier at universet har ingen begynnelse, midtpunkt eller slutt. På grunn av fakta om at skapelse bare tilsynelatende er virkelig, er det ikke noe poeng i å spørre om Gud skapte universet.

Vi kaller derimot Gud en skaper, fordi universet, som ikke er adskilt fra Gud, for bestandig går gjennom passive og aktive faser på samme måten vi viser oss når vi er våkne og forsvinner når vi sover. Gud trenger ikke å skape materie og levende vesener, fordi de eksisterer evig.

Vedanta presenterer generelt sett skapelsen av universet som en virkning av en tidligere årsak, som er passende for nye granskere. Gaudapada, en av de store mesterne i undervisnings-tradisjonen presenterer en veldig vanskelig idé: universet ble aldri skapt! (ajativada).

Det er generelt bare undervist til viderekomne granskere. Ajativada er ofte betraktet som den siste undervisningen, fordi kausalitetsideen har en tendens til å formørke faktumet at vår lidelse skyldes uvitenhet, og ikke resultatene av ukontrollbare krefter: omstendighetene av ens fødsel, med andre ord karmaloven. Karmaloven forårsaker fødsel, død og gjenfødsel ifølge gode (punya) og dårlige (papa) handlinger: En god handling er å ta hensyn til de universelle lovene eller verdier som opererer i hver situasjon og en dårlig handling går imot disse lovene på grunn av ens frykt og ønsker. Ens skjebne er vanskelig å endre, men uvitenhet er relativt mindre vanskelig å fjerne, med en gang du vet hva det er.

Meningen bak årsak-virkningundervisningen – Mandukya Upanishad og Gaudapadas Karika

En smakebit for avanserte granskere med tanke på boka Mandukya Upanishad og Gaudapada Karika angående emnet skapelse og årsak- virkningsundervisningen, som vil bli oversatt en gang i fremtiden til norsk:

«Skapelsesundervisningen er forvirrende og ekstremt subtilt. Hovedmeningen bak årsak-virkning undervisningen (som med alle andre prakriyas – undervisninger adoptert av Upanishadene) er ikke å få deg til å tro på kausaliteten eller skapelsen. Det er å avsløre Selvets sannhet om å være attributfri, grenseløs, udelelig, begynnelseløs og uendelig bevissthet; og at skapelsen er verken virkelig eller uvirkelig, men har en avhengig virkelighet på deg, bevissthet.

Derfor siden Selvet ikke gjennomgår noen endringer i det hele tatt, er karana karya prakriya (årsak-og-virkning bevis) ment å utfolde faktumet at Selvet er ikke bare grenseløs, men du er ikke separat fra det. Undervisningen er et oppsett og at med en gang du har forstått årsak-og-virkning undervisningen, er det neste steget, ikke-opprinnelse undervisningen i Mandukya Karika. Mandukya Karika er det mest avanserte og subtile av alle Vedantaundervisninger, siden den forklarer hvorfor årsak-og-virkningsundervisningen er ikke den hele sannheten.

Mandukya peker også på at Selvet har en underforstått betydning av ikke-Selv. Når du vet at du er Selvet, er det ingen satya (uforanderlig virkelighetsorden) og mithya (foranderlig virkelighetsorden) for deg mer; de er bare konsepter, prinsipper brukt til å undervise deg at du er Selvet og kan bli fjernet. Mithya blir satya, fordi det var satya hele veien. Du ser alt som eksistens (væren), en direkte eksistenserfaring, som din identitet, Selvet. «

Parmenides og Mandukya Upanishad

Essensen av Mandukyaundervisningen var veldig kjent en stund før Sokrates og hans tenkere, og til og med en stund før bronsealderen. Det var ikke eksklusivt til India i det hele tatt, siden ideen om ett eller monaden var og er en universell ide. I gresk filosofi var monade betegnelse på det som er enkelt, ikke sammensatt og derfor udelelig. Begrepet ble brukt av Demokrit og Epikur om atomet, Platon om ideen. Giordano Bruno kalte Gud (monas monadum – monadenes monade).

Parmenides kunne ha vært sitert fra Mandukya og argumenterte om væren eller eksistens, som han har fremsatt i boka On Nature, ca. 475 fvt. Det er umulig, hevdet Parmenides og for at noe skulle komme til live, må det komme enten fra væren/ eksistens, som det allerede eksisterte, eller fra ikke-eksistens, som er umulig, siden ikke-eksistens ikke eksisterer. På samme måte, ingenting kan komme ut av eksistens, for den må komme enten i eksistens, om den fortsatt eksisterer, eller i ikke-eksistens, som er umulig. Men, ulik de indiske rishiene, så tok denne tenkingen aldri av blant grekerne. Mange store tenkere har i løpet av den tiden og etter Parmenides hatet det fordi det hørtes så nihilistisk ut; de kalte tenkingen evig tilbakegang, som når en påstand er betraktet som redusert til meningsløshet, fordi evighet smelter ned identiteter. Når noen entiteter entrer evighet, mister den identiteten som tidligere differensierte den fra andre entiteter. I evighet (uendelighet) er alt det hele.

Påstanden som blir viklet inn i evig tilbakegang er ikke lenger bare seg selv; den har passert bakenfor identitetsloven, og motsetninger som sant og falsk (dualitet) gjelder ikke lenger. Den ødelegger dualitet og med den, også egoets sans av selvet, slik at det selvfølgelig er skremmende for sinn, som ikke er kvalifiserte eller har assimilert sannheten at det er ingenting å oppnå i denne verden. Derfor er det viktig med kvalifikasjoner. Årsak- og virkningsundervisningen er et oppsett fordi, med en gang du har forstått og assimilert at du er Selvet, og Selvet går aldri igjennom endringer, er du da klar for det neste steget, som er ikke-opprinnelse undervisningen (prakriya), den umiddelbare projeksjonsteorien.

Mandukya Karika er den mest avanserte og subtile av alle Vedantaundervisninger, siden den forklarer hvorfor årsaks- og virkningsundervisningen ikke er hele sannheten, men sinnet må være klar for å høre den. Grunnleggende sier den at det er ingen skapelse før Skapelsen viser seg og heller ikke når den trekker seg tilbake; er det Skapelse i det hele tatt? Nei, det er det ikke. For noen mennesker, er det ekstremt deprimerende nyheter, og de kan falle inn i «tomheten».

Hvis sinnet er kvalifisert, svarer Mandukya på det logiske spørsmålet: Hvordan kan sat, bevissthet, være grunnlaget av den materielle Skapelsen hvis det er ikke-dualistisk bevissthet? Den materielle Skapelsen er ikke materiell. Det er en projeksjon forårsaket av Maya, som ikke er det samme eller ikke forskjellig fra sat, eksistens/ bevissthet. Du kan ikke få noe ut av noe som ikke er i stand til modifisering. Sat er ikke årsaken av noe. Hvordan kunne den være det? Hvis den var det, ville det ikke være ikke-dualistisk. Mandukya peker også på at Selvet impliserer eller har underforstått betydning av ikke-Selvet.

Buddhisme og ideen om tomhet

Ordet purna betyr fullstendig, komplett. Det betyr at du er fullstendig. Hvorfor bruker vi det ordet? Det er ikke sånn vi føler oss. Vi føler oss ufullstendig fordi vi er uvitne om sannheten.

Den spirituelle verden er særlig besatt av ideen om tomhet, som har vært akseptert og popularisert i århundre av Buddhistiske tankeganger. Den er basert på en spesifikk type spirituell opplevelse som avslører objekter sitt mangel på substans. Å realisere tomheten av objekter kan skremme vettet av det stakkars egoet i kosmiske proporsjoner. Hvis du føler deg desillusjonert og skuffet fordi livet har feilet i å leve opp til dine forventninger, så avslører Vedanta det faktumet at den ene som ser tomheten er faktisk selvet, fullstendigheten. Sansen av ufullkommenhet og tomhet, som forresten bare er en følelse og ikke sannheten, driver vår karma. Hvis jeg kan se at jeg ikke er tom og at objekter egentlig reflekterer fullstendighet av min sanne natur, kan jeg innskrenke galskapen min ved å jakte på objekter, jeg kan roe ned og nyte meg selv. Dette faktumet har faktisk inspirert den berømte Bibelske verset som er i salme 23.5 : Mitt beger flyter over.

Purna betyr også en delløs helhet Du er en fullstendighet (fullkommenhet) som ikke er laget av deler. De fleste av oss tenker at vi er en samling av deler: Kropp, sinn, sanser, underbevisste sinn, selv osv. Og dette kombinert med vår kunnskap om den foranderlighet av objekters verden, så er vi tilbøyelig til å forestille oss at vi alltid faller i stykker. Vi tenker lett, Jeg må ta meg sammen. Du trenger ikke å sette sammen noe som helst, bortsett fra din tenkning. Du trenger bare å se og forstå at du allerede er en delløs helhet.

Et annet ord for deg er kaivalya. Det betyr perfekt. Fordi objekters verden aldri er sett på som perfekt i overensstemmelse med det vi vil, så prøver vi alltid å perfeksjonere den. Fordi vi føler oss ufullkomne og skyldige, så prøver vi alltid å perfeksjonere oss selv. Det er en

forgjeves anstrengelse fordi virkeligheten er perfekt på alle måter. Selv det som ser ut til å være uperfekt, den konstant endrende verden, er faktisk perfekt, ikke bare fordi den er selvet, men fordi den leder oss til oppdagelsen av vår medfødt fullkommenhet.

Den åpenbare innvendingen til ideen om at verden er perfekt er nærværet av ondskap. Men ondskap hører ikke til skapelsen. Skapelsen er perfekt på alle måter. Uvitenhet av selvets fullkommenhet og fullkommenhet av skapelsen produserer ondskap. Den åpenbare innvendingen til ideen at Jeg er perfekt, er grunn til den samme ignoranse.

Et annet viktig ord er ubekymret eller objektivitet, vairagya. Det er viktig å la oss vite at når vår kunnskap om hvem vi er, er stødig og fast, så er bekymring ikke et alternativ lenger. Det samsariske livet er ikke noe annet enn en uendelig utstrømning av smålige bekymringer; selvkunnskap ender dette.

Selv om det er mange av disse ordene, er disse ordene nok for nå til å ta vare på brahma satyam. Brahma satyam dekker emnet, som er den første halvdel av vår opplevelse. Den refererer til selvet. Jeg er virkelig. Jeg er hel og komplett, ikke-dualistisk, ikke-handlende, ordinær, ubekymret bevissthet. Jeg vitner den som opplever og ens opplevelser.

Fullstendighet og tomhet

Selvet er ikke tomt. Tomhet er et konsept kjent av selvet. Det finnes ikke noe som er tomt siden alt er selvet og selvet er fullstendighet, som kjenner til den tilsynelatende tomheten.

Mange mennesker går igjennom perioder av tomhet, selv depresjon på dette nivået. Det er fordi egoet ser at det er ingenting der ute. Den tilsynelatende virkeligheten er virkelig tom og ingenting har noe iboende betydning. Den går forbi når kunnskapen blir stødig og du vet at du er fullkommenhet, som kjenner til tomhet.

Buddhister kjenner til alt om tomheten, men de overser den mest viktige faktoren: Den som kjenner til tomheten. Alt de har å gjøre er å vende sinnet tilbake og se etter den som kjenner til, vitnet av tomhet, og tomheten blir en fullstendighet. Buddhisme er bra for å kultivere et sattvisk (rolig og klar) livsstil, men den har tendenser til å oppmuntre til falsk objektivitet (vairagya). Se dualiteten og ignoransen i deres tenkemåte.

Du kan ikke trekke deg tilbake fra verden. Verden er bare en tanke i ditt sinn. Så lenge du tenker du er i verden vil du lide. Verden er i deg, som betyr et tankeobjekt i bevissthet. Som et objekt kan du behandle det som du vil. Du bør se på det som deg selv og elske som den er. Du bør handle i den og vite at du er ikke av den.

Tomhet er et vanskelig ord, fordi det uttrykker et faktum om bevissthet og på samme tid er faktumet misledende. Bevissthet er fri av objekter, på den måten er det tomt, men tomt er ikke et adjektiv som beskriver bevissthet slik at ordet fullstendighet (purna på Sanskrit) er brukt fordi det ødelegger ideen om at bevissthet er et tomrom. Bevissthet er verken full eller tomt, Den er den som kjenner til fullkommenhet og tomhet.

Å konkludere med at verden er tom og det er ingenting er felles mellom buddhister. Ja, du er ingen ting, men ikke ingenting. Du er ikke en kropp, du er ikke et sinn, du er ikke følelser, du er ikke tanker, du er ingen ting som du ser. Men du er den ultimate seeren, den som har kjennskap. Du er grenseløs, ordinær, alltid fullkommen, alltid tilstedeværende bevissthet. Alle disse tingene, kropp, sinn, følelser, tanker, alle ting som du vitner er deg.

Hvordan kan du ikke elske tingene som er deg?

«Rom virker å være i stykker og forskjellig på grunn av alle formene i det. Fjern formene og da gjenstår rent rom. Det samme med det evige selvet.» (Atma Bodh fra Shankaracharya).

Verden av begrensede former eksisterer inni det grenseløse formløse Selvet. Dette Selv, som man ikke skal forvirres med det begrensede ego-konseptet av selv, er av natur, Sat-Chit-Ananda; Eksistens, Bevissthet, grenseløshet. Det er substansen og eksistens-substansen: Et grenseløst hav hvor begrensede bølger dukker opp og forsvinner. Ta bort begrensningene og da gjenstår alltid det grenseløse. Som med rom, gjennomtrenger det alle ting og er upåvirket av dens tilstedeværelse eller fravær av slike ting.

Anadi - Begynnelsløs Uvitenhet

Hva kom først: Høna eller egget?

Hvis man spør evolusjonsteoretikere så er de som regel ikke i tvil om hva som kommer først:

En forespørsel hos Statens naturhistoriske museum fører til et kontant svar fra Mette Elstrup Steeman, som er post.doc. i evolusjonær biologi.

– Det var uten tvil egget som kom først. Egget er noe svært grunnleggende. Fuglene har utviklet seg fra dinosaurer, som er krypdyr, og alle krypdyr legger stort sett egg; alt fra dinosaurer, krokodiller, alligatorer til skilpadder.

– Dinosaurer døde ut for 65 millioner år siden, og hønsefuglene oppsto antagelig på slutten av Krittiden (142-65 millioner år siden, red.), altså mens de siste dinosaurer levde.

Ole Seberg, professor ved Botanisk hage og museum, under Statens naturhistoriske museum, er helt enig:

– Egget kom først, det er det ingen tvil om.

Det er virkelig ingen tvil: Egget kom før høna. Men kan svaret være så enkelt på et spørsmål som folk har spekulert over så lenge?

Det kan det selvfølgelig ikke. På videnskap.dk er det ikke noen som får lov til å komme med en påstand uten også å forklare hvordan det henger sammen. Og det skal Ole Seberg selvfølgelig også få lov til.

Men Vedaene sier noe annet at det er ingen begynnelse og at det er ingen separasjon mellom høna og egget.

«Egget og høna, frøet og treet, kone-tanken og konen, eksisterer samtidig som to tilsynelatende underordener i den ene mithya (dualitetsverden). De ser ut til å være separate, men de er det ikke. De ser ut til å være to, men de er ett og det samme. Det er ingen spørsmål om tid eller kausalitet når vi forsiktig undersøker erfaringene som er produsert i mithya.»

Bhagavad Gita – Essensen av Upanishadene hvor begynnelsløs nevnes i deres skrifter.

Kapittel 9 – Kongelig Hemmelig Kunnskap

Verdens Årsak (Isvara)

(1) Isvara (Det Totale Sinnet) er en miks av ren original Bevissthet (paraprakriti) og Maya (aparaprakriti) eller Materie. Begge er begynnelsløse. Men det er forskjellig på følgende måter: Bevissthet er kvalitetsløs, men Materie har kvaliteter i virkelige og potensielle former. Materie endrer seg. Bevissthet endrer seg ikke. Bevissthet er fri for Materie, men Materie er avhengig av Bevissthet.

Bevissthet er det ikke-erfarende vitne-prinsippet. Den er ikke en handler eller en nyter. Handleren og nyteren tilhører den materielle verden. Den er skjermen til filmene som spiller på den. Den er som rom, ubesmittet av objekter som viser seg i den. Materie er manifestert eller umanifestert. Forbundet med Bevissthet, skaper den Fem Elementer, Sinn, Fysiske kropper, karmaflyt, liker og misliker og repeterende fødsler.

Den materielle verden er et objekt som viser seg i Det Totale Sinnet. Den er verken eksisterende eller ikke-eksisterende (sat-asat-vilakshanam). Den er en tilsyneltende virkelighet. Den er ikke ikke-eksisterende, men den er så godt som ikke-eksisterende, fordi den påvirker ikke Bevissthet.

Kapittel 14 – De Tre Gunaene

Sammendrag

De seks første kapitlene, som med karma kanda av Vedaene, fremhever karma yoga fordi individet trenger rajas til å fjerne tamas. Kapittel 7-12 fremhever viktigheten av upasana yoga, som transformerer overdrevet rajas til sattva og utskiller gradvis tilbaketrekkning fra verdenen. De seks siste kapitlene fremhever Jnana (kunnskaps) yoga, som krever dominerende sattva og en enkel livsstil. For å oppnå frukten av moksa må alle yogaene bli praktisert. Det neste stadiet er moksa (frigjøring), fordi sattva guna binder liker og misliker inn til preferanser, med andre ord ikke-bindende vasanaer. Omvendelse av bindende vasanaer til ikke-bindende vasanaer er moksa, gunaoverskridelse. Alle situasjoner er akseptable til jnanis.

(1) Skapelsesprosessen, som det Relaterer til Individet vers 1-4

Universet utviklet seg ut av en todelt årsak, bevissthet og materie, med andre ord Isvara. Purusha er egenskapsløs, uforanderlig, og uavhengig. Prakriti er materie. Dens natur er motsatt av Purusha sin natur. Den endrer seg, har egenskaper og er avhengig av bevissthet. Begge prinsipper er begynnelseløs. De fem elementene, erfaringsverden og individene utviklet seg fra kombinasjonen. Derfor er individer en kombinasjon av bevissthet og materie, fordi virkningen er årsaken i form. Derfor bør vi vite hvilken del av individet er bevissthet og hvilken del er materie. Materie er anatma, ikke-selv. Alt som er erfart, er materie. Purusha er selvet, bevissthet, atma. Materiekunnskap, instrumentene er krevd for moksa.

Kapittel 15 – Den Vise Personen

Kapittel 13-15, gir Jnana Yoga essensen av Gita og essensen av Upanishadene.

A. Skapelsen er Evig og Uforklarlig Vers 1-2

Skapelsens natur er presentert ved å bruke en tre-metafor lånt fra Upanishadene. Universet er et enormt Banyantree understøttet av en usynlig rot. Den Umanifesterte Isvara. Som et Banyantree har øvre og nedre grener har universet grener i høyere og lavere erfaringsfelter. Dets frukt er bitre og søte karmaer. Individfuglene forbruker de smertefulle og behagelige fruktene. De hopper fra høyere til lavere grener og lavere til høyere grener, et erfaringsfelt til et annet og skaper en del behagelige og ubehagelige lyder når de erfarer de behagelige og smertefulle resultatene av deres erfaringer. Individuelle trær begynner og slutter, men treheten flyter evig. Individer produserer karmaer som igjen produserer vasanaer, som spirer nye karmaer for alltid. Vasanakarmalenken er begynnelseløs og evig. Individer kommer og går, men individualitet er evig.

Kom høna eller egget først? Høneideen er evig og eggideen er evig. De er bakenfor tid. Det er ingen først. Ingen av de kom først, fordi fra årsaksstøtstedet (tidligere karma) er det en virkning og fra virkningsstøtstedet (fremtidskarma) er det en årsak. Det er en tilsynekomst

skapt av Maya. Før skapelse var det karma og etter karma er det skapelse. Hvis du prøver å finne ut av det vil du bli hindret, fordi årsaken og virkningen er ett. Den samme logikken anvendes til skjebne og fri vilje, fordi på grunn av skjebne virker fri vilje og på grunn av fri vilje virker skjebne. Det er det samme med hver dualitet. Årsak og virkning, skjebne og fri vilje, liker og misliker, kropp/sinn er alle mithya (virkelighetsorden av dualitet og objekter) uvirkelig. De er gjensidig avhengige konsepter. Hver og en av dem påvirker den andre. Den er også uforklarlig, fordi med en gang du forstår den, blir den noe annet.

Begynnelsløs eller Tidløs

Er Personen Skapt av Bevissthet?

Vedanta student: Er Personen (Jiva) skapt av Bevissthet (Brahman)?

Vedanta lærer: Nei, Bevissthet skaper ikke og kan ikke skape noe. Alt det som ser ut som skapelse er en manifestasjon av maya-sahita Isvara (Upersonlig skaper eller Det Totale Sinnet). Han skaper bare kroppen/ sinnet av personen. Personen er anadi (tidløs). Hvis en sier: «Jeg er født, betyr det at bare hans kropp/ sinn er født. På grunn av uvitenhet, er skapelsen av kroppen/ sinnet overlappet på personen. Ved døden, dør kroppen, og ikke personen.

Vedanta student: Skaper Det Totale Sinnet denne verden?

Vedanta lærer: Det Totale Sinnet kan ikke skape i seg selv. Han er bare en samanya karanam (generell årsak) for skapelsen, vishesha karanam (spesiell årsak) er en karma-mengde (gode handlinger og dårlige handlinger) av personen (det fysiske selvet). En verden er krevd for personen (det fysiske selvet) for å eksistere og gå igjennom deres karma (utfall av gode handlinger og dårlige handlinger). På denne måten støtter også personen Det Totale Sinnet for skapelseevolusjonen. Både personen og Det Totale Sinnet er anadi (tidløs). Det er ingen fødsel for personen. Bare personens kropp er født.

Vedanta student: Kan du forklare mer om hvorfor noen Vedantalærere foretrekker å bruke ordet begynnelsløs på sanskrit ordet anadi enn tidløs?

Vedanta lærer: Dette er en viktig og subtil undervisning, undervist både i Mandukya Upanishad og Gaudapadas Karika, Panchadasi og andre bøker. Den er avgjørende for moksa (frigjøring). Det virkelige spørsmålet er: hvis ren Bevissthet ikke kan skape, og verken Det Totale Sinnet eller personen kan skape, hvem gjør det? Bevissthet er den årsaksløse årsaken, fordi for Bevissthet er det ingen skapelse. Likevel når Maya (Uvitenhet) viser seg, forårsaker Det Totale Sinnet (ren Bevissthet pluss Maya) tilsynelatende skapelsen og Personen støtter dens evolusjon. Det Totale Sinnet forsyner det reflekterte medium for personen, reflektert Bevissthet, til å tilsynelatende jobbe med sin karma. Men vi vet alle at skapelsen ikke er virkelig.

Det er lettere å assimilere denne undervisningen hvis granskeren følger undervisningens metodikk, som utvikler seg fra karana-karya vada, årsak og virkning undervisning, til ikke-opprinnelse eller Mandukya Karika. Hovedgrunnen til årsak- og virkningsundervisningen (som alle andre prakriyas adoptert av Upanishadene) er ikke å få deg til å tro på kausalitet eller skapelsen. Det er å avsløre Selvets sannhet av å være egenskapsløs, grenseløs, delløs, begynnelsløs (bakenfor tid, uendelig) Bevissthet og at skapelsen er verken virkelig eller uvirkelig, men har en avhengig virkelighet på deg, Bevissthet. Det neste steget, ikke-

opprinnelse undervisningen i Mandukya Karika er den mest avanserte og subtile av alle Vedanta-undervisninger, siden det forklarer hvorfor årsaks- og virkningsundervisningen ikke er den hele sannheten. Den svarer på det logiske spørsmålet: Hvordan kan Sat, Bevissthet, være grunnlaget til den materielle skapelsen (personen/ verden) hvis det ikke er ikke-dualistisk Bevissthet? Den materielle skapelsen er ikke materiell. Det er en projeksjon forårsaket av Maya, som ikke er det samme eller ikke forskjellig fra Sat, Eksistens/ Bevissthet. Du kan ikke få noe ut av noe som ikke er i stand til modifisering. Sat er ikke årsaken til noe. Hvordan kan den være det? Hvis den var det, ville den ikke være ikke-dualistisk.

For å oppsummere: Det er to personer, det lille-selv som er endelig person og den evige personen, Jivatman. Siden både den evige Personen (Jivatman) og Det Totale Sinnet (Isvara) er ren Bevissthet, er de derfor begge adjata, ufødt. De er også prinsipper i Bevissthet, som med Maya, og er bakenfor eller utenfor tid – anadi, begynnelseløs og derfor uendelig. De er enten umanifestert eller manifestert når Maya viser seg. Det lille-selv personen, mens selvet også er det, er i tid, og slutter når kroppen dør, selv om vasanaer/ Subtil Kroppen (ego, sinn, intellekt) er evige, fordi Kausalkroppen er evig. Den Subtile Kroppen av den spesifikke vasanabunten er underordnet i Kausalkroppen ved den grove materie kroppens død og vil reinkarnere ved passende tid for å jobbe ut dens karma, men det er egentlig bare en Subtilkropp, den evige Personen. Alt reduseres til Selvet, det er intet annet valg.

Mandukya peker også på at Selvet har underforstått betydning av ikke-Selv. Når du vet du ser Selvet, er det ikke mer satya og mithya for deg, det er bare konsepter (prinsipper) brukt til å undervise at du er Selvet og kan bli forkastet. Mithya blir satya fordi det var satya hele tiden. Du ser alt som bare VÆREN, en direkte Eksistens-erfaring som din identitet, Selvet.

Vedanta-student: Er det greit å bruke ord som tidløs eller begynnelseløs ignoranse i alle kontekster? Eller hvorfor foretrekker en begynnelseløs? Er den underforståtte betydningen av tidløs at det er en tilstand?

Vedanta lærer: Begynnelseløs er bedre, selv om den underforståtte betydningen er begrenset. Den underforståtte betydningen for tidløs er i tid. Alle ord har en underforstått betydning og er derfor begrenset, de er fingre som peker på månen, men de er ikke månen.

Meningen av anadiundervisningen er å avsløre at selv som begynnelseløs, ikke er avidya, derfor er begynnelseløs et bedre ord i dette eksempelet. Maya, makrokosmisk uvitenhet fortsetter med frigjøring, men avidya personlig ignoranse slutter, og det er derfor vi sier at all uvitenhet er begynnelseløs, men ikke uendelige.

Vedanta dekker alt

Vedanta dekker alt: Kosmos, psyken og ren bevissthet, mens derimot materiell vitenskap bare dekker kosmos og psykologisk vitenskap dekker psyken. Verken materiell vitenskap eller psykologisk vitenskap forstår forbindelsen mellom dem, enda mindre om bevissthet, fordi deres felter og undersøkelsesmetodikk er gjensidig avvisende. Som mennesker er vi en kombinasjon av bevissthet (noen sier ånd) og materie og eksisterer i en rekke komplekse verdenslover og krefter. For å forstå oss selv så trenger vi et fullstendig/ komplett kunnskapsmiddel.

Vedanta har ikke bare med å realisere hvem du er bakenfor objekter, som viser seg i deg. For å være sikker, er denne kunnskapen Vedantas essens, men du kan ikke leve som bevissthet i

verden av objekter, med mindre du kjenner til hva objekter egentlig er, og hvordan bevissthet og objektene det erfarende individet og erfaringsområdet fungerer sammen.

Vedanta er kunnskapen av tre ordener av den ene ikke-dualitetsvirkeligheten:

- 1) Ren bevissthet med (Isvara) og uten (paramatma) kapasiteten til å skape.
- 2) Materielle objekter (jagat)
- 3) Individet (jiva).

Vi kan si at individene/ personene er små bunter behovsvillig bevissthet med forskjellig verdier og prioriteringer. Vi trenger å forstå dem som de er. De involverer seg i verden av grove og subtile materielle objekter som er utsatt for upersonlige krefter og lover. Hvis ikke individer forstår strukturen av de objektive og subjektive verdenene hvor de lever i, da er kunnskapen deres ufullstendig og deres lidelser vil ikke avta.

Det tredje aspektet av Vedanta er ren bevissthet med og uten dens kapasitet til å skape objekter. Den er kalt for Isvara i tradisjonen, men hvis du insisterer på et Vestlig ord så kan du kalle det for Gud (Det Totale Sinn). Vi liker ikke ordet Gud fordi de vanvittige ideene mennesker har plukket opp fra religioner gjør det vanskelig å forstå. Du kan ikke si så mye om bevissthet med unntak av de objektene som viser seg i den, selv om det er den viktigste biten i det eksistensielle puslespillet. Det er veldig enkelt og mer subtile enn det mest subtile objektet. Vi kan si mye mer om bevissthet i rollen som skaper av individer, individene i seg selv og objektene som de kommer i kontakt med.

For å være fri så trenger jeg å forstå meg selv som alt, ikke bare bevissthet isolert fra objektene, som viser seg i den. Opplysthet er ingen erfaring som setter meg fri; Det er fullstendig kunnskap av meg selv som bevissthet og objektene, som viser seg i meg. Det tar tid for selvkunnskap å bli fullstendig fordi ignoranse er forferdelig seig. Du må høre på undervisningen om og om igjen og fjerne ignoranse litt etter litt.

Mange mennesker har realisert hvem de er på en erfaringsmessig måte og hevder at de er fullt ut opplyst, men vi kaller ikke det opplysthet. Disse såkalte opplyste er halvbakte, hvis du vil vite fordi de har bare delvis kunnskap om virkeligheten. Mange lever ikke moralsk riktige liv og ser ut til å nyte forvirrede søkende med besynderlig syn på opplysthet. Hvis du ikke forstår det store bildet: hvordan alt henger sammen, hvordan alt er det samme og også forskjellig så er du fortsatt ikke opplyst.

Eneste måten du kan bevise betydningen av Vedanta er å underordne ditt sinn til den og la den fjerne din ignoranse, fordi det er bakenfor rekkevidden av alle andre bevismetoder, med andre ord persepsjon og slutning.

Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster - kvantesammenfiltring

Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster. Både Heisenberg og Schrödinger var opptatt av teorien om kvantesammenfiltring, som Albert Einstein brukte i sin senere forskning. Dette går ut på at to eller flere kvantemekaniske objekter som fotoner eller elektroder kan kommunisere og at de kan beskrives som en helhet, selv om de flyttes til to ulike steder i rommet. For å kunne oppnå en slik tilstand må disse objektene ha en felles fortid. Dette kan vi ta som et slags hint, en underforstått betydning om at vi lever i en helhet. At alt er forbundet uansett hvor vi er i universet. Også i Vedanta vises det til denne helheten og sammenkoblingen mellom alt som lever og Det Totale Sinn, universets intelligente orden

eller kraft. Det viser til en slags enhet, mellom individet og Det Totale Sinn. At vi alle er forbundet, både med hverandre og med en høyere bevissthet som styrer og tilrettelegger alt. Det er bare «én av oss» – alt er ett, et fullstendig og udelt hele.

Yes Vedanta (Andre Vas) gransking i emnet hvem skapte Gud/Isvara/Det Totale Sinnet

Vedaskriftene introduserer emnet Isvara på tre nivåer. Ordet Isvara kan oversettes som Det Totale Sinn eller Det Totale midlertidig. Men som vi ser i disse tre nivåene så er det grenseløs bevissthet, som er den virkelige oversettelsen til syvende og sist:

1. Isvara = person (siden mennesker relaterer for det meste til mennesker)
2. Isvara = HELE universet uansett hvor du ser (para/apara eller nirguna saguna)
3. Isvara = Nirguna caitanyam (Brahman). Grenseløs, ufødt og uforanderlig bevissthet. Abstrakt Sannhet.

Vedantaundervisningen presenterer og utfolder emnet skapelse eller manifestasjon provisorisk slik at vi etter hvert vil forstå at det er bare midlertidig og at skapelsen er bare en tilsynelatende skapelse. For å realisere og forstå at vår natur er bevissthet trenger vi å se på forholdet mellom individet (mikrokosmos) og det totale (makrokosmos). Forholdet mellom individet, det totale og verden. Det Totale er et evig prinsipp slik at vi lettere forstår at all skapelse er tilsynelatende og begynnelsesløs.

Du kan lese mer dyptgående analyse av vedantalærer Andre Vas på denne siden om årsaken til Isvara og hvordan se Gud i alle mennesker/objekter -

<https://www.yesvedanta.com/bg/lesson-58/>

Kreasjonismen – den store fornærmelsen – artikkel i Vårt Land 21. oktober 2016 av Didrik Söderlind, rådgiver i human-etisk forbund, som du kan lese i sin helhet her -
<https://www.verdidebatt.no/innlegg/11664942-kreasjonismen-den-store-fornaermelsen>

Jeg vil vise til noen utdrag og kommentere dem:

Kreasjonismen gjør at jo bedre vitenskapen blir, desto stusseligere blir troen. Det er en fornærmelse mot dem som skrev de hellige skriftene.

-Jeg er enig i at blind tro på at det eksisterer en intelligent årsak til skapelse eller det som de fleste kaller for kreasjonisme og intelligent design ikke er matnyttig og logisk. Det er i tråd med vedaene og vedantakunnskapen. Men emnet kreasjonisme og intelligent design kan forstås med logisk konklusjon og slutning. Det er også poenget med denne bloggen og det som kommer gjennom vedantaundervisningen: Naturen av Universets årsak er både intelligent og materiell. Kreasjonisme og intelligent design har noe for seg, men ikke som blind tro. Der er jeg og human-etikere og ateister på bølgelengde. De som følger vediske tekster, som Vedanta gjør og ateister er egentlig enig i motstanden mot en personlig skaper i himmelen. Vi er bare uenig om konseptet Gud har noe for seg eller ikke, som et evig upersonlig prinsipp.

«Min avsmak for fundamentalisme oppsto som en bismak til et ellers utmerket måltid. Jeg spiste på Krishnas Cuisine, vegetarrestauranten som drives av Hare Krishna-bevegelsen. Der delte jeg bord med en nybakt (og nyfrelst) munk. Vi diskuterte Vedaene, hinduismens hellige skrifter.

Den gamle indiske sivilisasjonen var avansert, og vedaskriftene angir avstandene til himmellegemene. Det er gode forsøk, men i tusenårene som har gått siden vedaene ble skapt, har vi lært litt mer om verdensrommet. Nasa har litt bedre apparater enn vismennene i Indusdalen hadde.

Men skal man være bokstavtro, og det skal man i Krishna-rørsla, er det vedaenes avstander som gjelder og Nasa som må vike. Resultatet er retoriske yogaøvelser som å snakke om «forskjellige måter å regne på». Derfra går det fort nedover. Bunnpunktet er konspirasjonsteorier som at «månelandingen» ble filmet i ørkenen i Nevada.

Bekrefter fordommer. *Denne middagssamtalen var sterkt medvirkende til at unge Söderlind skjønnte at selv om de «krishnabevisste» hadde mye bra å komme med, var ikke dette noe for ham. Han hadde jo sittet storøyd foran TV-en og sett på Carl Sagans Kosmos da han var pjokk. «*

-Det er kjekt å høre at Didrik fikk smake litt på Krishnabevegelsen og deres gode mat. Indisk mat er en av mine favoritter. Vedaskriftene har mye å by på av kunnskap med tanke på det meste og ikke minst skapelse og manifestasjon med tanke på naturen av universets årsak så krever det mer symbolsk og underforstått betydning av ord og ikke ta ordene direkte eller bokstavelig. Der er jeg enig med Didrik.

Jeg er også enig i at konspirasjonsteorier er noe man skal holde seg langt unna og spesielt i emnet månelanding. Da er ikke veien lang til å tro på flatjord og andre konspirasjonsteorier.

Nå melder oktobernummeret av Scientific American at en annen form for vitenskapsfiendtlighet er på vei til Europa. «Creationism invades Europe» roper overskriften. Kreasjonismen vil at man skal lese den dypt poetiske skapelsesberetningen i Første mosebok som om den var en vitenskapelig tekst.

Kreasjonismen bekrefter fordommer om kristne som «lever i den mørke middelalderen», men som andre fundamentalismer er kreasjonismen en høyst moderne foreteelse. For mens kristne i tusener av år har studert naturen som et supplement til Bibelen, vokste tanken om at Bibelen er den eneste naturfagsboka man trenger, seg sterk i USA på slutten av 1800-tallet.

Dumt, dummere. *Kreasjonismen kommer i grader. Dumt er «intelligent design», som er kreasjonisme i vitenskapelig smoking. Dummere er kreasjonismen som åpent avviser Darwin. Dummet er «ungjordskreasjonismen», som i tillegg anfører at jorda bare er noen tusen år gammel.*

Kreasjonisme er dumt fordi det er uvitenskapelig, og fordi det er en lite langsiktig strategi for kristne. Kreasjonismen gjør at jo bedre vitenskapen blir, desto stusseligere blir troen. En «Gud i hullene» vil jo krympe ettersom vitenskapen tetter hull. Det blir ikke mye majestet igjen til slutt. Og skal vi andre tenke på kristendommen som et saklig alternativ, hjelper det at troen tåler litt O-fag.

-Vedaene og Vedanta avviser ikke Darwin og evolusjonsteorien. Det er ingen motsetning mellom intelligent design (kreasjonisme) og evolusjonsteori. Didrik og andre human-etikere samt ateister tror Bibelen har patent på dette med at Naturen av Universets årsak er intelligent. Men de har ikke det og de har glemt i sine analyser at Vedaene og Vedanta, som jeg viser til smakebiter i denne bloggen har en type metodikk, som går på logiske slutninger og konklusjoner i tråd med vitenskapen. Det er ikke blind tro.

Det er heller ingen motsetning mellom konseptet Gud i form av en tilrettelegger og som deler

ut resultater i verden gjennom fysiske-, psykologiske-, biologiske-, epistemologiske og andre lover og vitenskapen. Vedanta ser på hele manifestasjonen eller skapelse som en ufeilbarlig intelligent orden. De er enige med de kristne om kreasjonisme og intelligent design opp til en viss grad. Konseptet Gud kastes for lett ut av ateister og human-etikere i emner som naturen av universets årsak.

Det er ikke konseptet Gud, som er problemet, men kunnskapen og definisjonen som er problemet. Det er vanskelig for Didrik og hans meningsfeller å erkjenne og innse det. Deres korstog mot kristendommens syn på Gud, kreasjonisme og intelligent design fører til at man glemmer at andre kilder ser på Gud som et upersonlig prinsipp. Som med gravitasjon og andre store emner i vitenskapen.

«Forundret. Ikke bare er kreasjonismen en fornærmelse mot menneskelig fornuft og mot en fornuftig tro, jeg er overbevist om at kreasjonismen og «andre måter å regne på» også er en fornærmelse mot dem som skapte vedaskriftene og skapelsesberetningen. De ville formodentlig blitt overlykkelige for en prat med NASAs astronomer. Jeg tror faktisk de ville blitt forundret over at noen av deres etterkommere i troen så på vitenskapsfolk som fiender.

De ville kanskje også blitt forundret over at mens de selv hadde blikket mot stjernene, sitter deres etterkommere med nesen i en bok.»

-De som følger og har fulgt tradisjonell Vedanta hvor vedaskriftene er hovedkildene om skapelsesberetningen ser ingen motsetninger mellom intelligent design og evolusjonsteori. Sannheten om dette lå jo egentlig foran dine øyne, Didrik når du var i Krishna-bevegelsen. Problemet var ikke vedaskriftene, men Krishna-bevegelsens bokstavtro-holdning og kunnskap til vedaskriftene. Jeg har vist til eksempler i bloggen, som bygger på dette. Kreasjonisme og intelligent design er ikke helt på jordet hvis man følger Vedantas kunnskap og tolkning om vedaskriftene om emne skapelsesberetningene. Det er som med alt i livet at man må sjekke ut selv. Jeg er enig med Didrik at blind tro er ikke veien å gå for å finne ut om kreasjonisme og intelligent design har noe for seg.

Jeg har lagt ved en samtale mellom en vedantastudent og en ateist om emnet Gud her i sin helhet og vil vise til få utdrag. Dette kan være nyttig for de som er imot konseptet Gud om å lese det. De kan få en tankevekker:

Noen få utdrag av samtale mellom vedantastudent og ateist om emnet Gud

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_58f7bb94b390463b9fdad029c86465c5.pdf

Ateist: Ok, om vi holder på at Gud eller naturen eksisterer og at skapelsen er styrt av lover, hva skapte da Gud?

Vedanta-student: Ok, se om du kan følge denne logikken. Gjennom en empirisk prosess kan vi vise at kilden av alt er ufødt, uforanderlig, grenseløs, ikke-dualitets bevissthet. Med andre ord er vi i stand til å vise at alt løser seg inn i bevissthet.

Ateist: Kan du utdype det mer for meg?

Vedanta-student: For nå, la oss anta at alle erfaringer er ikke-dualitet, fordi uten ikke-dualitet vil det ikke stemme, på tross av hva vitenskap sier. Ifølge vitenskap er universet tilfeldig, og dens opprinnelse var en eksplosjon, som kun ut av ingenting, og bevissthet utviklet seg fra noe død materie. Selv for mange vitenskapsmenn er dette temmelig søkt. Fra en persons ståsted, om vi fjerner kropp-sinn sanser komplekset, hvert lem, hver del som du kaller meg og du har bare bevissthet, essensen av hvem du er. Jeg trenger ikke å spørre deg om du er bevisst, fordi det er åpenbart. Fra Guds ståsted, ta bort alle Guds ting, alt i universet og du har også bare bevissthet. Vi sier at universet, Gud er bevisst. Universet er ikke tilfeldig, fordi hvis det var ville ikke vitenskapsmenn være i stand til for eksempel å gjøre utregninger. Det er bare på grunn av konsekvente naturlige lover og mønstre at vi er i stand til å navigere verdenen i det hele tatt.

Du kan konkludere med intelligensen bak all skapelse. Alt som er her, er bare kunnskap som er blitt manifestert. Hvordan kan du få et høyt eiketree fra en liten eikenøtt? Derfor sier vi at universet er intelligent.

Ateist: Mener du intelligent laget?

Vedanta-student: Det stemmer. Det er et område vi egentlig er enig med Bibelen. Vi har nå lært at Gud er en billedlig entitet, et navn for bevissthet pluss forskjellige krefter inkludert kunnskap, energi og materie til å lage ting. Vi kaller disse kreftene, maya. Da er vi i stand til å erklære: Bevissthet + maya = Gud. Ok, da har vi definert Gud. Men hva med en person? Bevissthet + kropp-sinn-sanser komplekset = person.

Interessant at både Gud og personen har bevissthet. Forstår du? Alt løser seg tilbake i bevissthet, selv Gud og Guds ting. Essensen av universet er ikke mørk materie, det er rent, uten attributter, ikke-dualitets bevissthet. Er du med så langt?

Ateist: Jeg tror det. Foreslår du at vi er det samme som Gud?

Vedanta-student: Ja og nei. Vi deler den samme essensen, som Gud, som med alle leire er krukken laget av leire, men vi kan åpenbart ikke utfolde Gud sine krefter og vi er ikke allestedsnærværende. Vi er Gud fra det perspektivet at vi er et produkt av Gud og det faktumet at vi deler samme essens, bevissthet, men det er så langt det går. Men la oss ikke redusere faktumet at vi deler den samme kilden, det er ganske kult. Det hjelper også å minne oss på at alt er blitt gitt til oss, inkludert denne kroppen, sinnet og intellektet.

Men tilbake til ditt spørsmål: Hva skapte Gud? Hvor det blir vanskelig er når vi ser på alt av Gud sine ting. Vi sier at Guds skapelse er begynnelseløs. Guds skapelse er begynnelseløs, fordi det eksisterer i bevissthet og bevissthet, sier vi er årsaksløs årsak. Bevissthet bare er. Den er hva som aldri har vært født og dør aldri. Bevissthet har ingen begrensninger, fordi hvis den hadde det, ville den ikke være hel, fullstendig, uforanderlig eller ikke-dualitet. Vi sier bevissthet er virkelig og alle objekter, inkludert tanker er bare tilsynelatende virkelig. Forreften er virkelig definert som det som alltid er tilstedeværende og endrer seg aldri. Objekter, og det inkluderer tanker og følelser, er alltid i endring og upålitelig. Alle objekter er også laget av andre objekter, ulik bevissthet som er det hele, fullstendig og uavhengig av deler. Nå kommer den vanskelige delen: Fordi alle objekter bare er tilsynelatende virkelig,

som betyr at de endrer seg alltid til noe annet, er de begynnelsesløs, fordi noe som ikke er virkelig kan aldri bli født.

Ateist: Du får hodet mitt til å eksplodere! Objekter eksisterer ikke?

Vedanta-student: Objekter eksisterer fordi de er erfart, men de er ikke virkelig. Det er som med historien om karen, som tror at et kveilet tau er en slange. I øyeblikket av hans mistolkning, er tauet slangen. Slangen blir til tau igjen når feilen er korrigert. Slangen eksisterer, men er ikke virkelig. Objekter eksisterer fordi vi erfarer dem slik, men når vi undersøker nærmere stryker de på testen. De er flyktige, forbigående, noe et øyeblikk og noe annet i det neste.

Kampen om Gud – Hva skal vi tro?

I boka **Kampen om Gud – Hva skal vi tro?** Av den alternative forfatteren Deepak Chopra, som du kan kjøpe på ark.no tar han et oppgjør med ateisten og vitenskapsmannen Richard Dawkins om emnet Gud og skapelse. Jeg er noenlunde enig med Chopra angående disse punktene, som er viktige å nevne i bloggen:

Ti feil med Dawkins vrangforestillinger:

1. Ateismen hans angriper en Gud hentet fra søndagsskolen, og later som om dette er den eneste utgaven av Gud. Den blander all slags religiøse tro sammen med de outrerte utfallene til ekstreme fanatikere.
2. Ateismen hans hviler på troen på at universet ikke har en intelligent kilde. Men et vilkårlig univers er den minst sannsynlige.
3. Ateismen hans reduserer virkeligheten til bare å være den materielle verden, slik den kan oppleves gjennom de fem sansene. Dermed tar den ikke kvanterevolusjonen med i beregningen, en revolusjon som har åpenbart en virkelighet som strekker seg langt utover den sansbare verden.
4. Ateismen hans sporer alle hendelser tilbake til fastlagte naturlover, men kan ikke forklare hvorfor naturlover eksisterer eller hvor de kom fra.
5. Ateismen hans bruker evolusjonen som argument mot en intelligent livskilde, selv om det at den sterkeste overlever ikke kan forklare skapelsen av liv.
6. Ateismen hans posisjonerer seg selv som rasjonell, men kan ikke forklare rasjonalitetens kilde. Hvordan produserer vilkårlig hjerneaktivitet orden og logikk?
7. Ateismen hans hevder at biologi er bevissthetens basis, uten å komme opp med en teori om hvordan molekyler lærte seg å tenke.
8. Ateismen hans ser på hjernen utelukkende fra begrepet basert på en rigid forståelse av årsak og virkning. All tanke og atferd er deterministisk. Han tilbyr ingen forklaring på hvor fri vilje, kreativitet eller innsikt kommer fra.
9. Ateismen hans nekter for at selvet eksisterer, og ser på det som en illusjon skapt av hjernen. Men nevrovitenskapen har aldri funnet en lokasjon for jeget noe sted i hjernen.
10. Ateismen hans kan ikke forklare hvordan det illusoriske selvet kommer frem til en selvforståelse.

Chopra nevner også ti ideer som gir Gud en fremtid, som er noenlunde i samsvar med vedisk eller vedantakunnskap:

1. Gud er intelligensen som unnfanger, styrer, bygger og blir til universet.
2. Gud er ingen mytisk person – han er selve Væren.
3. Gud er ikke skapt. Universet kan ikke avsløre Gud, siden alt som eksisterer er skapt.
4. Gud eksisterer som et felt av alle mulige muligheter.
5. Gud er ren bevissthet, kilden til alle tanker, følelser og sanseopplevelser.
6. Gud overskrider alle motsetninger som oppstår i dualitetens felt, inkludert godt og ondt.
7. Gud er En, men sprer seg til de mange – han muliggjør iakttakeren, det iakttatte og prosessen av å å iaktta.
8. Gud er ren lykksalighet, kilden til all menneskelig glede.
9. Gud er universets selv.
10. Det finnes bare Gud. Universet er den manifesterte Gud.

Sluttkommentarer

Finnes det en mer sofistikert og intelligent kunnskap om emnet naturen av universets årsak, skapelse eller manifestasjon enn de vediske skriftene, gjennom vedantametodikken? Jeg har problemer med å se det. Vitenskapen er viktig å ta på alvor i alle områder av våre liv og utvikler seg slik som den skal. Den empiriske virkeligheten, som vi alle erfarer og observerer er viktig å møte som det er. Blind tro vil aldri være matnyttig med tanke på å vite noe om virkelighetens natur.

Holdningen om å se på verden som en intelligent orden er logisk utifra vedantametodikken. Den utfolder kunnskapen og visdommen fra vedaskriftene på en måte, som kan ta pusten fra en. Det krever også mye møysommelig og grundig arbeide gjennom selvgransking, analyser, undersøkelser, refleksjoner og kontemplasjoner i hverdagen.

Jeg har ingen intensjon om å omvende de som følger ateisme og er human-etikere, men jeg håper det kan føre til dialog og undring om dette med at intelligent design og kreasjonisme er noe man ikke kan avvise helt. Å ha et skarpt intellekt hvor man skjerper dømmekraft og kritisk sans er også noe som ateister, human-etikere og de som følger visdommens vei av Vedanta tar på alvor. Der er vi på bølgelengde.

Jeg har ikke nevnt mye om hvorfor evolusjonsteori egentlig ikke er motsetning til intelligent design og har nevnt brukbart grundig hvorfor det er en intelligent årsak bak alt vi ser: Et evig upersonlig prinsipp. Derfor nevner jeg til slutt dette for de som følger visdomsveien, som Vedanta er og at de forholder seg til den lineære naturen av den empiriske virkelighetsorden vi lever i og det innebærer å ta evolusjonsteorien på alvor sammen med andre vitenskapelige oppdagelser:

Ingen blanding av forskjellige virkelighetsordener for en vis person

Det som gjør en person vis er fullstendig klarhet med referanse til tre virkelighetsordener: subjektivitet (pratibhasika), empirisk (vyavaharika) og det absolutte (paramarthika). Tilstedeværelsen av subjektivitet betyr at vi opererer fra våre projeksjoner, feilaktige

oppfatninger og trossystemer. Det kan bli beskrevet som: «Jeg» ser, derfor er det sånn. Hva Jeg ser svarer kanskje ikke til den ytre virkeligheten i det hele tatt. Den empiriske virkeligheten på den andre siden er definert som «Det er derfor jeg ser det». Når jeg ser en blomst som en blomst, er Jeg i kontakt med den empiriske virkeligheten. Den absolutte virkeligheten er den bevisste eksistensen, som ikke er avhengig av tid, rom eller noe annet objekt for dens eksistens, og er derfor grenseløs. Hele den empiriske verdenen, så vel som våre projeksjoner inni den, avhenger av den absolutte virkeligheten, satya, for sin eksistens.

Mesteparten av våre liv gjenkjenner vi ikke det absolutte (grenseløs bevissthet/selv) i det hele tatt. Når man begynner å studere Gita er det vanlig å sammenblande disse virkelighetsordenene. F.eks. ved å stille spørsmålet «hvorfør blir mennesker som hevder de har klarhet i denne kunnskapen syke?» Spørsmålet antyder at en vis person ikke vil lide noe kroppslige eller mentale lidelser. Dette antyder en blanding mellom virkelighetsordenene. Den korrekte forståelsen er at kroppen har sin egen programmering og, som med andre kropper, vil en vis persons kropp gå igjennom sykdommer, aldring og smerter forbundet med en aldrende kropp. Det som gjør en person vis er å klart gjenkjenne at Jeg er uavhengig av kroppen. Den vise personen har fullstendig klarhet med referanse til hva som er subjektivt, empirisk og absolutt.

Den vise personen vil respondere på utfordringer i den empiriske verden med kløkt og praktisk nytte. For eksempel, hvis noen går til en vis person og uttrykker dyp sorg på grunn av tapet av et familiemedlem, ville ikke personen gi et råd av typen «fordi den virkelige naturen av Jeget er udødelig, bør vi ikke være triste». Selv om utsagnet «Jeg er ikke underordnet døden» er sant, er denne type erklæring ganske upassende og nytteløst når en person har behov for støtte, omsorg og validering.

Når Gita åpenbarer at Jeg er fri for sorg (absolutt virkelighet), vil ikke den vise personen likestille det med sinnstilstanden (som er empirisk) og forestille at kunnskapen vil lede til et sinn som er fullstendig fri fra sorg hele tiden.

Når hver virkelighetsorden er gjenkjent, erkjent og taklet på en passende måte uten å hoppe over noe, kan vi si at den personen har klarhet i visjonen. Den endelige kunnskapen betyr at alt er satt i perspektiv. Det betyr ikke at den vise personen utelukkende er i kontakt med den absolutte virkeligheten og er uoppmerksom på alt annet.

For å oppnå denne klarheten, som en vis person oppnår, må denne personen jobbe med stor forpliktelse og oppriktighet gjennom følelsesmessig vekst, som rommer tilstedeværelsen av denne alt-gjennomtrengelige årsaken. Hvis ens psykologiske tilstand ikke er adressert, vil det fortsatt forurene ens visjon og forvrengte ens forståelse av hva som er foran deg. Med denne type sinn, som er et offer av villedet tenkning, er det umulig å oppnå klarhet i Gitavisjonen.

Vi kan konkludere med at en vis person utviser sunne holdninger og handler fra veldig høye etiske standarder i hverdagen. Det er fra dette perspektivet at Gita beskriver den vise personen ut fra vedkommendes atferdstrekk. Denne beskrivelsen av en vis person tjener også som en nyttig veiledning til de som er interesserte i å oppnå kunnskap og å forberede seg selv tilstrekkelig til det.

KILDER

1) Boka Bhagavad Gitas Visjon – Å se på verden som en intelligent orden og leve i harmoni med den <https://www.bevissthetsvitenskap.com/bok>

-Kapittel 3 Naturen av Universets årsak -

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_7c4ebc1e0e724c10ba5b6edfcd6818f8.pdf

-Kapittel 4 Å løse ligningen Bevissthet – både det individuelle og det totale sinnets natur

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_79c06780094746df9a9b4f5faea4fc7b.pdf

- kapittel 5 Å se på verden som en intelligent orden -

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_3178fa56f08d4b27bef1491f1d30c2a7.pdf

-Appendiks A samtale mellom vedantastudent og en ateist -

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_58f7bb94b390463b9fdad029c86465c5.pdf

-Sammendrag av boka - <https://www.bevissthetsvitenskap.com/post/ny-bok-bhagavad-gitas-visjon-sammendrag>

2) Boka Bevissthetsvitenskap – Selvgransking av virkelighetens natur

<https://www.bevissthetsvitenskap.com/bok>

-Kapittel 4 Manifestasjon, Upersonlig skaper, Makrokosmisk Kausale og Det Totale Sinn -

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_79c933153d52436084021ebd5d27c2a4.pdf

-Kapittel 5 Bevissthetsvitenskap, Kvantefysikk og Vitenskap -

https://www.bevissthetsvitenskap.com/files/ugd/bbf970_beb6814842ca45a68ed40cc6b4e2bbaf.pdf

-Sammendrag av boka - <https://www.bevissthetsvitenskap.com/post/sammendrag-av-boka-bevissthetsvitenskap-selvgransking-av-virkelighetens-natur>

3) Blogg Grenseløs Potensial, Kausalitet, Umanifestert og Manifestert -

<https://www.bevissthetsvitenskap.com/post/grensel%C3%B8s-potensiale-kausalitet-umaniestert-og-manifestert>

4) Blogg Kvantefysikkens gåtefulle implikasjoner -

<https://www.bevissthetsvitenskap.com/post/kvantefysikkens-g%C3%A5tefulle-implikasjoner>

5) Blogg – Mattegeniet Ramanujan og store oppdagelser i vitenskapen -

<https://www.bevissthetsvitenskap.com/post/mattegeniet-ramanujan-og-store-oppdagelser-i-vitenskapen>

6) Artikler i Medium – <https://medium.no/>

-Fullstendighet, ikke tomhet - <https://medium.no/tro-og-livssyn/vedanta-fullstendighet-ikke-tomhet/>

-Verdifull kunnskap fra urfolk og urgammel visdom - <https://medium.no/spirituell-utvikling/verdifull-kunnskap-fra-urfolk-og-urgammel-visdom/>